

Informe Memòria

Any 2010

**FUNDACIÓ CONSELL
DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA**
Rambla Catalunya 10 pral. 08007 Barcelona

Tel. 93.317.19.20
93.317.81.34
Fax. 93.317.83.86

www.periodistes.org/fcic
cic@periodistes.org
També ens trobaràs al facebook

SUMARI

Informe de la presidència i de la secretaria general	6
Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya	8
Acords adoptats pel CIC durant l'any 2010	15
<u>Expedient núm. 12/2009</u> : Escrit de queixa presentat pel Grup Municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat contra ràdio Sant Feliu per considerar que el mitjà no garanteix una informació veraç i equilibrada.	
<u>Expedient núm. 14/2009</u> : Escrit de queixa de l'Ajuntament de Lleida respecte a una notícia emesa a Telecinco els dies 19 de setembre i 7 d'octubre de 2009 sobre el barri lleidatà de La Bordeta, traslladada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya (Demarcació de Lleida), i que posteriorment s'enviarà també al Consell Audiovisual de Catalunya ja que el Consistori creu que el seu tractament va ser inapropiat.	17
<u>Expedient núm. 15/2009</u> : Escrit de queixa del Consorci Sanitaria de Barcelona contra el diari El País per incloure dues fotografies ensenyant a suposats toxicòmans, publicades el dia 2 d'octubre de 2009, les quals poden vulnerar el Codi Deontològic.	18
<u>Expedient núm. 16/2009</u> : Escrit de queixa del sr. X.Borràs contra un anunci de El Periódico i contra TV3 per utilitzar el nom d'un programa d'una televisió pública per promocionar un producte en un mitjà privat.	20
<u>Expedient núm. 18/2009</u> : Escrit de queixa de l'associació Genera contra el programa de TV3 Banda Ampla per considerar que han vulnerat els criteris 9 i 12 del Codi Deontològic al difondre unes imatges de dones exercint la prostitució.	21
<u>Expedient núm. 19/2009</u> : Escrit de queixa del senyor A. Fernández Laborda contra el diari 20 Minutos per un notícia publicada en data 28.10.09 i titulada "Claudia, la falsa abogada que amañó 100 bodas".	23
<u>Expedient núm. 1/2010</u> : Escrit de queixa del director de Canal Català- La Manyana TV contra Lleida Televisió per notificar als seus tertulians que no poden participar en els programes de debat de la competència, fet que podria vulnerar el Codi Deontològic.	24

- Expedient núm. 3/2010: Escrit de queixa del sr. D. Picard per la publicació per part de El Periódico (14.01.10) d'un dibuix a la secció "Animus locandi", el qual considera que és antisemita. **25**
- Expedient núm. 4/2010: Escrit de queixa del sr. C. Massaguer contra El Periódico de Catalunya per una fotografia publicada a l'apartat Foto-denúncia, atès que la imatge no es correspon amb els fets denunciats (9/1/10).
- Expedient núm. 20/2009: Escrit de queixa del sr. M. Dobaño contra l'agència EFE per la publicació d'un llibre sota el títol "Efe, 20 anys de notícies en català" per considerar que és fals que es contabilitzin només 20 anys. **26**
- Expedient núm. 8/2009: Escrit de queixa del diari Bon Dia contra el diari Segre per considerar que ha manipulat una imatge, fet que pot vulnerar el Codi Deontològic de la professió periodística. Expedient reobert.
- Expedient núm. 10/2009: Escrit de queixa del sr. X.Casanovas contra Catalunya ràdio per la difusió d'una informació que considera "totalment incorrecte i molt perjudicial" per a la seva imatge, i de la qual se'n van fer ressò després altres mitjans. **27**
- Expedient núm. 5/2010: Escrit de queixa de les Noves Generacions del PP a Ripollet traslladat al Defensor del Ciutadà contra els mitjans de comunicació municipals per considerar que els discriminen en les informacions que fan.
- Expedient núm. 2/2010: Escrit de queixa de l'entitat Martorell Viu contra el setmanari L'Informador de Martorell (en el seu número 1382) per considerar que han publicat una informació falsa que pot desacreditar l'entitat i que vulnera el Codi Deontològic. **28**
- Expedient núm. 6/2010: Escrit de queixa del senyor L. Anselmi contra la web Mundotoro per les informacions que fa contra la seva persona i contra les ONG en la qual treballa, fet que considera vulnera els criteris 1 i 2 del Codi Deontològic. **31**
- Expedient num. 8/2010: La directora general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat per una informació de La Vanguardia titulada "El jefe del fuego de Horta llegó pasada la tragedia" i varies fotografies i un vídeo que publicita a la seva web.
- Expedient núm. 9/2010: Escrit de queixa de l'Institut Català de la Salut (ICS) contra el programa d'Antena 3 Espejo Público per un reportatge fet sense el consentiment de la metgessa afectada i usant càmera oculta, per demostrar que és molt fàcil aconseguir una baixa laboral. **33**

<u>Expedient núm. 10/2010:</u> Escrit de queixa d'una periodista de TV3 contra TVE, RNE i ACN per considerar que han gravat sense permís a un bomber quan ell ja havia deixat clar que no volia fer declaracions.	35
<u>Expedient núm. 11/2010:</u> Escrit de queixa del sr. J. Fortuny contra el Canal Veo 7 pel programa "Investigación al descubierto", sobre l'ús de la llengua a Catalunya que considera que ha vulnerat el Codi Deontològic.	36
<u>Expedient núm. 12/2010:</u> Escrit de queixa del sr. M. López contra el periodista Manuel Fuentes i altres periodistes per considerar que vulneren el criteri 7 del Codi Deontològic sobre simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats incompatibles amb la deontologia periodística.	
Selecció de queixes de tramitació no ordinària	40
Comunicats als mitjans 2010	41
Estat de comptes 2009	45
Projecte de pressupost any 2010	50
Iniciatives presentades al Patronat	54
Modificació membres del Patronat	56
Activitats	58
Ressenyes dels acords presos pel CIC l'any 2009	65
Composició del Patronat i del CIC	71
Llistat de mitjans adherits	76

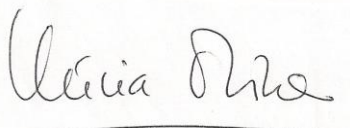
INFORME DE LA PRESIDÈNCIA I DE LA SECRETARIA GENERAL

Encara que no pertany a les seves específiques finalitats, aquest Consell de la Informació s'ha sentit especialment motivat, igual que en exercicis anteriors, per la crisi econòmica que d'una manera general afecta a tots els sectors socials i que repercuteix en els mitjans informatius amb els que es troba directament relacionat. Tant la presidència com la secretaria general han procurat ésser molt curosos amb les despeses i limitar-les al màxim, dins d'una contenció normativa, basada en la gratuïtat de totes les actuacions. Això no ha representat, però, la limitació en els serveis. Ben al contrari: s'ha buscat realitzar actes d'ajut i de reflexió sobre les obligacions ètiques que es deriven del bon exercici del periodisme al servei de la societat. En aquesta memòria, relativa a l'any 2010, s'exposen en detall les activitats portades a terme i que han tingut dos eixos fonamentals: l'atenció el més immediata possible, sense per això deixar de guardar les garanties establertes per a un correcte examen i unes resolucions justes, dels casos arribats; i una revisió a fons del reglament i de les formes per a donar nou i més actiu dinamisme a l'entitat.

De les resolucions preses, relatives als darrers mesos de 2009 i a gairebé tot 2010, es desprèn en aquesta memòria que el Consell ha intervingut en varietat de casos i que els mateixos han estat presentats per institucions públiques i per persones particulars que han confiat en l'eficàcia de les nostres reflexions interpretatives del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya. El mateix fou elaborat i aprovat, com sabem, pels mateixos periodistes a través del Col·legi que a tots representa i ha demostrat, al llarg de més de tretze anys, la seva eficàcia. La mateixa ha d'ésser ampliada i reforçada, activitat realitzada a través de diverses reunions celebrades per una comissió específica que ha elaborat una proposta sotmesa a l'examen i aprovació, si així ho considera oportú, de la junta directiva de l'òrgan col·legial. És de creure que durant l'exercici de 2010 es trobin les fórmules més oportunes per a que el Consell realitzi amb més eficàcia i amplitud la seva funció.

Dins d'aquest s'han trobat i s'han posat en marxa convenis d'actuació conjunta amb la Generalitat de Catalunya i amb òrgans específicament dedicats al control i a la perfecció dels mitjans informatius en relació amb el públic als que aquests serveixen com destinataris últims que són de l'activitat periodística. Creiem que la transparència que sempre hem practicat en les nostres actuacions i la voluntat que tenim de posar en relleu que el curós examen que propugnem sobre l'activitat informativa, sense tenir cap por a reconèixer errors interpretatius i d'actuació que es deriven de la necessària urgència inherent a la professió a la que estem vocacionalment dedicats, és una bona manera d'obtenir el crèdit d'actuació necessari.

Ens reiterem en aquesta voluntat de servei i esperem que 2011 sigui un any d'ampliació d'actuacions.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lúcia Oliva', written on a light-colored rectangular background.

Lúcia Oliva
Presidenta

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Josep M. Cadena', written on a light-colored rectangular background.

Josep M. Cadena
Secretari General

CODI DEONTOLÒGIC

Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya

CRITERIS

- 1.** Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.
- 2.** Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.
- 3.** Rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats, sense eludir, si calgués, la disculpa, amb independència d'allò que les lleis disposin al respecte.
- 4.** Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.
- 5.** Respectar l'off the record quan aquest hagi estat expressament invocat, d'acord amb la pràctica usual d'aquesta norma en una societat lliure.
- 6.** Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat, malgrat la curiositat que pugui haver-hi en el cas de personatges coneguts públicament, fins i tot més enllà de la seva mort. Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la que estan obligades.
- 7.** No acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions. En tot cas, no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la

publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en entitats privades.

8. No utilitzar mai en profit propi informacions privilegiades obtingudes de forma confidencial com a periodistes en exercici de la seva funció informativa.

9. Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.

10. Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs.

11. Tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi), testimonis o inculpats en causes criminals, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, com és el cas dels delictes sexuals. També s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones properes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.

12. Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

ANNEX 1: SOBRE MANIPULACIÓ D'IMATGES

En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original.

(La inclusió d'aquest annex va ser proposada pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya)

ANNEX 2: RECOMANACIÓ SOBRE FOTO IL·LUSTRACIÓ

Recomanació que es doni prioritat a la regulació d'aquesta activitat, a fi de poder-ne fer esment en el Codi Deontològic.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 3: RECOMANACIÓ SOBRE INTERNET

Que es determini l'acceptació per part dels mitjans de comunicació de l'arbitratge del CIC en documents Web signats per periodistes i difosos a través d'Internet.

Que s'iniciï un debat per veure si es pot aconseguir un consens sobre els diversos problemes que es poden presentar en la redacció d'un Codi Ètic d'Internet, entre els quals hi figuren els aspectes relacionats amb la publicitat, els links hipertextuals, el comerç electrònic, la manipulació d'imatges, el copyright i la privacitat quan puguin afectar la imparcialitat, l'exactitud i la credibilitat de les notícies a través de la xarxa.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IV Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 4: RECOMANACIÓ SOBRE EL CRITERI 7è. DEL CODI DEONTOLÒGIC

L'exercici de la professió periodística és, per principi, èticament incompatible amb el desenvolupament simultani d'activitats o serveis retribuïts en l'àmbit de la publicitat o la propaganda comercial i en qualsevol de les seves manifestacions i suports. Aquest principi és extensible a la prestació de serveis d'imatge, consultoria o assessoria, entitats o organismes privats i públics, excepte en casos justificats d'assumpes de la pròpia funció periodística quan no hi hagi ànim de lucre ni es faci en canvi de la percepció de retribucions.

No obstant, queda admesa la participació dels periodistes en activitats i campanyes divulgatives o informatives en institucions i organitzacions socials sense finalitats lucratives.

Les noves fórmules de patrocini d'espais informatius, especialment en l'àmbit d'informació de serveis, des del punt de vista de l'ètica periodística no constitueixen per elles mateixes una pràctica recusable.

En qualsevol cas, no es poden presentar subreptíciament les diferents modalitats de patrocini i d'informació comercial (publireportatge), com si fossin materials informatius de les redaccions ni es poden encobrir sense que puguin ser clarament diferenciades pels lectors i les audiències.

La percepció de retribucions o gratificacions de tercers és èticament reprovable quan està relacionada amb l'exercici de l'activitat periodística en els mitjans informatius, especialment en casos verificables d'influència i/o relació entre la remuneració o gratificació percebuda i l'acte informatiu vinculat a l'interessat, ja sigui com actor o inductor.

La pràctica d'acceptar obsequis i regals és a criteri dels mitjans i dels propis professionals, establint les condicions i circumstàncies en que es puguin ultrapassar els límits d'una cortesia raonable, convertint-se en un factor de mediatització o distorsió del treball professional.

La participació retribuïda dels periodistes en iniciatives o actes promoguts per particulars, entitats o organismes públics i privats (seminaris, conferències, presentacions, debats, etc.) aliens als mitjans en què treballen, pot contravenir els principis de l'ètica professional quan derivi en l'àmbit de la propaganda, la promoció o publicitat d'interessos de tercers, ja sigui de forma manifesta o subreptícia, o quan s'infringeixin normes exigibles de lleialtat professional i laboral.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart Congrés de Periodistes de Catalunya).

Recomanacions per a la pràctica periodística en el tractament bèl·lics o armats (AMPLIACIÓ DEL CODI DEONTOLÒGIC FETA L'ANY 2009)

Conscients que els mitjans de comunicació tenen capacitat per influir en el desenvolupament dels conflictes, i conscients també de les dificultats del treball sobre el terreny, de la falta de formació, de l'escassetat de recursos que hi destinen els mitjans, en la perspectiva d'afavorir la seva resolució i contribuir a reduir el sofriment de les persones afectades, estimem que la nostra tasca s'hauria d'atendre a les recomanacions següents:

1. Donar la veu a tots els actors i promoure la comprensió entre les parts implicades. Afavorir el diàleg.

Quan el mitjà té entre el públic els membres d'una de les parts enfrontades sempre és més fàcil donar només la veu als «nostres» o als «nostres aliats». El mateix pot passar quan el conflicte és extern al país del mitjà, però hi ha hagut una clara diferenciació entre agressors i agredits. S'impedeix així comprendre les raons que pugui tenir l'altre, es tanca la porta al diàleg, es bloqueja la desescalada del conflicte i s'obre la via a la justificació de les atrocitats fins a la derrota del contrari.

2. No deshumanitzar cap part; cal parlar de les víctimes i també dels victimaris de totes aquestes.

Tots els actors són humans, amb independència del fet que les seves accions puguin ser criminals. I a tots els bàndols hi ha víctimes, dels febles i dels forts. També entre els uns i els altres hi pot haver victimaris. Recordar la condició humana de totes les persones fa més difícil les actuacions cruels d'uns i altres i la seva justificació, contribueix a reduir el sofriment i a mostrar com d'inhumana és la guerra.

3. Evitar el llenguatge de les parts combatents i dels seus aliats. Exposar els enganys de qualsevol d'aquestes.

Els actors també batallen en el camp de la informació; per a ells es tracta de fer propaganda. Trien les paraules, escullen unes dades per sobre de les altres, emfasitzen uns assumptes i n'esmoreixen d'altres. De cara a l'enemic, per a ells, mentir és una necessitat; com menys informat estigui l'adversari, millor; dir la veritat, en la mateixa tònica, és una traïció. És la seva lògica comunicativa. L'antítesi del que ha de ser la feina periodística.

4. Mostrar els grups que en la base treballen per la pau, no només els dirigents. En particular, els esforços de la societat civil, que atén les víctimes físicament, materialment o emocionalment.

Els líders polítics i militars estan condicionats per la dinàmica de la guerra i de les seves pròpies organitzacions. Poden veure's atrapats en l'espiral de la violència. A la base de la societat hi ha sovint qui treballa per la pau, sense les limitacions de les cúpules polítiques o militars. No reduir l'abast del focus informatiu a les elits, sinó obrir-lo als grups de base augmenta la pressió sobre els líders per trobar camins reals cap a acords amb el contrari.

5. Explorar els conflictes en la seva complexitat i tractar la violència i els seus efectes tan visibles com invisibles, però també ocupar-se de les causes diverses que els han generat.

Els conflictes rarament es limiten a enfrontaments bilaterals. Hi sol haver més actors i tots solen ser complexos. A més, a cada costat pot haver-hi grups propers a sectors similars dels altres contendents —per raons materials, morals, sentimentals, etc. Veure les afinitats pot ajudar els processos de pau.

D'altra banda, cal explicar les causes del conflicte i mostrar també els efectes de la violència, els visibles i els invisibles —ressentiment, desestructuració social, etc.— perquè en si mateixos són font de patiment i poden ser causa de nous esclats.

6. Els mitjans han d'evitar el sensacionalisme i també impedir l'emissió sense control de missatges en línia que siguin bel·licistes, xenòfobs, racistes o sexistes.

La pressió per assolir alts índex d'audiència o circulació pot conduir a la truculència i l'efectisme gratuït. La irracionalitat que arrossegueu és una mala companya per a la resolució de conflictes, especialment si empeny cap a la venjança. En particular, l'emissió directa de missatges enviats pel públic a programes de televisió o a la xarxa es pot convertir en una plataforma de difusió de proclames ofensives contra els drets humans sense possibilitat que siguin comentades o discutides adequadament.

7. Informar dels conflictes encara que no hi hagi violència pot ajudar a prevenir-la.

Hi ha un grapat de centres a l'abast dels informadors que treballen constantment en la mediació, transformació i resolució de conflictes. Aprofitar-los com a fonts d'informació repercuteix en una opinió pública més formada i més capaç d'actuar per si mateixa i de pressionar els governs perquè actuïn quan i com calgui.

8. No abandonar la cobertura després de l'alto el foc i ocupar-se de la resolució, la reconstrucció i la reconciliació.

El cessament de les hostilitats o l'alto el foc són moments en els processos de pau. No s'han de confondre amb la solució del problema o la resolució del conflicte. Quan s'acaba la violència física, cal curar les ferides i recuperar tant com es pugui el que s'ha destruït materialment i en la convivència.

9. Aprofitar les similituds entre els conflictes perquè les experiències constructives ajudin els que encara no han trobat un camí de resolució.

Cap conflicte és equiparable a un altre. Tots són singulars. Però perquè presenten semblances i diferències tots es poden comparar, ja sigui tant per aprendre dels errors com per aprendre dels encerts.

10. Cal esmentar sempre les fonts de la informació, particularment quan representen actors enfrontats, i tenir en compte que terceres fonts enriqueixen la visió del conflicte. En cas d'informacions fetes sota censura o imposicions, cal fer-ho saber als receptors.

La base del contracte de confiança establert entre periodistes i públic resideix en la credibilitat. En som responsables. La informació facilitada pels contendents no funciona sota el mateix paràmetre i, per tant, és necessari que el públic sempre sàpiga quin és l'origen d'allò que transmetem. En cas contrari queda desprotegit davant de possibles enganys.

Per la mateixa raó, el públic té dret a saber si la informació que li arriba és fruit d'una feina periodística que ha vist coartada la seva llibertat en forma d'imposicions o censures.

ACORDS ADOPTATS PEL PLE DEL CIC

ANY 2010

ACORDS ADOPTATS PEL CIC resultats l'any 2010

Aprovats pel Ple del CIC en data 11.3.2010

Expedient núm. 12/2009: Escrit de queixa presentat pel Grup Municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat contra ràdio Sant Feliu per considerar que el mitjà no garanteix una informació veraç i equilibrada.

ANTECEDENTS

1. Amb data de 1 d'octubre de 2009, el Grup Municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat va presentar una queixa denunciant la "manca de garanties en el funcionament plural i democràtic" de l'emissora municipal Ràdio Sant Feliu, per considerar que "no garanteix una informació veraç i equilibrada". En nom del esmentat grup, el regidor Manel Martínez Díaz demanava l'empara del Consell de la Informació de Catalunya.
2. En el seu escrit, el Grup municipal d'ICV-EUiA de Sant Feliu de Llobregat afirma haver reiterat "des de fa molts mesos la seva preocupació per aspectes relacionats amb la política d'informació de la institució i el funcionament dels mitjans públics locals".
3. En aquest sentit, manifesta haver "demanat insistentment l'adequació del funcionament d'aquests mitjans al que es preveu a la Llei de l'Audiovisual de Catalunya" sense haver obtingut resposta per part de l'equip de govern. Entre altres coses, preveu la creació d'un Consell de Comunicació Local que, tot i que es va constituir en el mandat passat, "no s'ha renovat la seva composició ni s'ha posat en funcionament en el present mandat".
4. A partir de l'anàlisi dels continguts dels informatius del primer semestre de 2009, facilitats per l'equip de govern, el grup demandant afirma que s'ha pogut constatar "l'existència de greus dèficits a l'hora de traslladar una informació suficient i plural sobre la realitat política i social de la ciutat als informatius de la ràdio municipal" i exposa les següents conclusions:
 - a. "La informació, de manera molt majoritària, gira al voltant de la acció de l'equip de govern municipal, la seva argumentació i la seva publicació".
 - b. La presència d'informació referent al posicionament, propostes i actuacions dels grups municipals que no formen part de l'equip de govern és anecdòtica".
 - c. La informació sobre entitats i societat civil en general "es limita de manera gairebé exclusiva en clau d'agenda cultural i esportiva, obviant les informacions sobre moviments i actuacions d'entitats crítiques amb l'actuació de l'equip de govern" (...).
 - d. "Hi ha un abús manifest de la repetició d'informacions sobre l'acció de l'equip de govern".
 - e. "Cap regidor dels grups de l'oposició ha estat entrevistat per la emissora municipal de ràdio, a excepció dels portaveus, als que se'ls va

entrevistar en una ocasió per a que fessin una valoració dels resultats de les eleccions europees (...).

f. "La informació sobre les propostes i els debats en el ple municipal són pràcticament nul·les i en alguns mesos ni tan sols s'informa de la celebració del ple municipal (...).

g. "Hi ha hagut ocasions en les que malgrat els micròfons de Ràdio Sant Feliu han estat presents en una activitat, aquesta informació no s'ha emès posteriorment, com és el cas de la roda de premsa realitzada por ICV-EUIA i ERC sobre la compra de casa Iberia, del 20 de febrer" (...).

5. En síntesis, el grup municipal d'ICV-EUiA, considera que "no es garanteix l'accés a la ràdio municipal al conjunt de forces polítiques i socials de la ciutat, dret que garanteix l'article 170 de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, i no es garanteix una informació veraç i equilibrada, principi que inspira la Llei de l'Audiovisual".

6. Com a conclusió d'aquestes consideracions, afirma que "aquest mitjà públic de comunicació és un instrument únicament al servei de les necessitats publicitàries de l'equip de govern de l'Ajuntament".

CONSIDERACIONS

1. El grup demandant aporta un ampli dossier amb còpia de l'escaleta dels informatius corresponents als dies dels plens municipals i posteriors, amb resums de cada ple realitzats pel mateix grup. Així mateix, adjunta altres documents relatius a notícies i declaracions aparegudes sobre els diferents regidors del consistori, llistat d'informacions relacionades amb el ple que no han estat recollides per Ràdio Sant Feliu i altres informacions considerades d'interès i que tampoc van ser recollides.

2. A la vista d'aquesta queixa, el CIC va demanar les al·legacions pertinents A l'Ajuntament de Sant Feliu per tal de disposar de tots els elements de les parts implicades en el cas, sense que s'hagi obtingut resposta.

3. La documentació aportada és una descripció raonablement objectiva d'una mostra representativa dels continguts i la línia informativa de la emissora municipal, sense que això comporti el reconeixement literal de les conclusions i judicis de valor derivats de l'anàlisi.

4. La manca de contrast amb una versió dels gestors i responsables polítics del funcionament del mitjà esmentat limita les possibilitats d'arbitratge i impedeix una resolució taxativa sobre la demanda d'empara cursada pel grup municipal d'ICV-EUiA

5. No obstant això i donada la importància de la qüestió de fons, el CIC considera pertinent formular la següent resolució.

A C O R D

1. Les divergències o denúncies sobre el desenvolupament del servei públic en l'espai audiovisual han de ser enteses i resoltes pel propi Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), màxim òrgan regulador dels mitjans de concessió o titularitat pública en l'àmbit de Catalunya .

2. No obstant això i davant la queixa presentada pel grup municipal d'ICV-EUiA, el Consell de la Informació de Catalunya encareix als gestors de Ràdio Sant Feliu i, en general a tots els ens de representació pública, extreure l'atenció als principis de veracitat i pluralisme que inspira el Codi Deontològic dels Periodistes.
3. Els mitjans d'informació de titularitat pública que actuen per iniciativa i sota la responsabilitat de les institucions representatives, no poden convertir-se en cap cas en instruments o portaveus de la majoria que exerceix el poder i molt menys dels òrgans i/o dirigents del o els partits que integren aquesta majoria.
4. Igual que tots els mitjans de comunicació en general, els mitjans públics es deuen al principi constitucional de la llibertat d'expressió i el dret a la informació de tots els ciutadans, amb l'afegit específic, en aquest cas, del respecte estricte de les obligacions del servei públic i el principi del pluralisme, que inclou l'atenció als drets de les minories i tots els sectors socials, d'acord amb els estatuts que regeixen el seu funcionament.
5. D'acord amb la seva pròpia naturalesa com a mitjans públics promoguts per les institucions representatives i finançats pels contribuents, la gestió de les ràdios municipals està sotmesa al control i fiscalització dels òrgans de govern i la pròpia representació popular, en aquest cas el ple de la corporació municipal, lloc on s'ha de portar a terme i resoldre aquesta funció, dins del normal joc polític i institucional.

.....

Expedient núm. 14/2009: Escrit de queixa de l'Ajuntament de Lleida respecte a una notícia emesa a Telecinco els dies 19 de setembre i 7 d'octubre de 2009 sobre el barri lleidatà de La Bordeta, traslladada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya (Demarcació de Lleida), i que posteriorment s'enviarà també al Consell Audiovisual de Catalunya ja que el Consistori creu que el seu tractament va ser inapropiat.

ANTECEDENTS

El reclamant manifesta que en el programa informatiu del dia 19 de setembre i 7 de octubre es fa un tractament inadequat de la problemàtica que pugui tenir el barri. En cap moment contrasta amb l'Ajuntament de Lleida o la Delegació del Govern la informació, i consideren que no s'ajusta a la realitat. S'il·lustra amb imatges d'altres ciutats amb fets no produïts a Lleida i per tant no es correspon amb la situació real del barri. Segons l'Ajuntament és una de les zones amb més baix índex de delictes.

AL·LEGACIONS

Per tramitar l'expedient hem demanat a la delegació de Telecinco a Catalunya les al·legacions pertinents i fins avui no hem tingut resposta.

CONSIDERACIONS I PONÈNCIA

Molts dels barris perifèrics de les nostres grans ciutats, en uns moments determinats, passen uns instants on la violència pot augmentar i els delictes també poden fer-ho. Moltes vegades són fets incívics d'escassa magnitud. Crec que això és el que passa .

Tele5 aprofitant el malestar dels veïns el dia 19 de setembre del 2009, va tractar aquesta notícia desacreditant a l'Ajuntament amb unes imatges que, presumptament, són un muntatge davant d'aquests fets, i que no corresponen al barri de la Bordeta.

L'Ajuntament va reaccionar ràpidament, conjuntament amb la Delegació del Govern de la Generalitat a Lleida, es va reunir amb els veïns el dia 7 d'octubre de 2009 i considera que fruit de la trobada van quedar de manifest diferents qüestions:

- els actes que perseguen els veïns eren fets incívics d'escassa magnitud
- s'acordà treballar conjuntament per tractar sobre el terreny les possibles incidències al barri
- s'intensificarà el treball dels educadors socials
- s'intensificarà la presència policial al barri per part de Mossos i Guàrdia Urbana.

Tele5 en el seu "Informativos" del dia 7 d'octubre a la nit en comptes de posar-se en contacte amb l'Ajuntament continua produint una alarma social que no es correspon amb la situació real del barri de la Bordeta. L'única notícia positiva que dona és que "se desmantelan las patrullas vecinales porque habrá más vigilancia policial.."

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D

De l'anàlisi de los "Informativos" emesos per Telecinco es pot extraure que sí és veritat que el barri estava passant un moment amb problemes de seguretat e incivisme.

Telecinco, però, ha vulnerat el criteri 2 del Codi Deontològic en no difondre informacions contrastades, al no posar-se en contacte ni amb l'Ajuntament ni amb la Delegació del Govern, provocant amb la manera de donar la notícia una alarma social.

S'observa una manca de contrast i de contextualització necessària per que els telespectadors compreguin la situació.

To i que no s'ha pogut verificar la queixa de que s'han manipulat les imatges, el Codi Deontològic en el seu annex 1 diu que "no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegit, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original".

.....

Expedient núm. 15/2009: Escrit de queixa del Consorci Sanitaria de Barcelona contra el diari El País per incloure dues fotografies ensenyant a suposats toxicòmans, publicades el dia 2 d'octubre de 2009, les quals poden vulnerar el Codi Deontològic.

Vist l'escrit de queixa de la presidenta de l'Agència de Salut Pública del Consorci Sanitari de Barcelona traslladat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Tenint en compte que en l'esmentat escrit la presidenta es queixa perquè en data 2 d'octubre de 2009 a la seva edició de Catalunya El País va publicar dues fotografies "ensenyant, explícitament, a suposats toxicòmans a la via pública a la zona sud del Raval". "Les fotografies no desfiguren o només ho fan molt lleument les cares d'unes persones que són malaltes". Hi ha un principi deontològic de respecte als malalts i de no buscar la criminalització (...)" Destaca també que aquestes fotografies "busquen l'escàndol fàcil i no contribueixen al treball col·lectiu per apartar de l'exclusió social a aquestes persones vulnerables".

Atès que un cop demanades les al·legacions a la direcció del diari El País a Catalunya, en data 13 de gener de 2010 ens van adreçar un correu electrònic amb la resposta del mitjà, que fa les següents consideracions:

"1.- El propòsit de la informació era reflectir uns fets contrastats no només pel testimoni dels veïns, sinó presenciats en primera persona pels periodistes de El País.

2.-Tota informació publicada al diari requereix d'un testimoni gràfic que la il·lustri. En aquest cas, les imatges es van captar amb la distància necessària perquè els protagonistes no fossin reconeixibles.

3.- Tot i això, es va difuminar els seus rostres per preservar la privacitat dels toxicòmans. Per la seva informació, li he de fer avinent que les noves tecnologies de tractament fotogràfic permeten cada cop més 'pixelar' les cares sense que això impliqui alterar la imatge amb la clàssica 'taca' de fa uns anys.

4.- No entraré en els seus judicis de valor sobre la pretesa voluntat de El País de "crear el màxim escàndol" utilitzant com a pretext les fotografies. Que la història era d'interès públic ho demostra el fet que, pocs dies després, el primer tinent d'alcalde, Carles Martí, va reconèixer que el projecte de l'Ajuntament és canviar la ubicació del centre de venopunció Baluart.

5.- Ni en la informació referida ni en la línia editorial de El País, com a mitjà seriós que és, s'ha qüestionat mai la voluntat dels poders públics d'allunyar de l'exclusió social aquest col·lectiu. La qual cosa no implica, almenys per part nostra, deixar d'informar sobre les mesures que s'adoptin, amb els seus pros i contres."

D'acord amb les al·legacions rebudes i tenint en compte que van ser traslladades les mateixes a la Presidenta del Consorci Sanitari de Barcelona per si volia fer alguna apreciació al respecte sense haver rebut resposta fins a la data, el Ple del CIC en reunió plenària de data 11 de març de 2010 adopta el següent

A C O R D:

- Que per part del diari El País hi ha hagut una falta de cura per impedir que no s'identifiquin les persones de la fotografia. Es poden identificar els individus però no s'adverteix que hi hagi una voluntat explícita del diari de provocar l'escàndol o amarillisme.
- El CIC lamenta que no s'hagi posat més cura en el tractament donat en unes persones sotmeses a situació de malaltia, tal i com diu el criteri 9 del Codi Deontològic, segons el qual cal "respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia (...).
- Cal advertir, per últim, que en cas de que alguna de les persones afectades fos un menor, el cas seria més greu.

.....

Expedient núm. 16/2009: Escrit de queixa del sr. X.Borràs contra un anunci de El Periódico i contra TV3 per utilitzar el nom d'un programa d'una televisió pública per promocionar un producte en un mitjà privat.

ANTECEDENTS

El reclamant manifesta que en el citat anunci apareix la periodista Bibiana Ballbé, promocionant una polsera sota el lema "T'agrada la meva ànima?". Es dóna la circumstància que Bibiana Ballbé és precisament presentadora del programa "Ànima" del Canal 33. El reclamant considera del tot abusiu que una periodista es presti a utilitzar el nom d'un programa d'una televisió pública per promocionar un producte privat en un mitjà privat. Igualment considera que aquest anunci s'hauria de retirar de forma immediata per fer complir el Codi Deontològic.

AL·LEGACIONS

Un cop demanades a TV3, per part del Consell, les al·legacions pertinents, la directora Mònica Terribas fa notar que la campanya publicitària d'*El Periódico de Catalunya* sobre les polseres Alma ja ha finalitzat i que aquesta s'ha emès a través de Televisió de Catalunya sense la necessitat d'establir cap conveni específic. També manifesta que la conductora del magazine cultural *Ànima*, Bibiana Ballbé, que protagonitzava aquest anunci ja no està vinculada a l'esmentat programa.

CONSIDERACIONS I PONÈNCIA

El punt 7 del Codi Deontològic especifica que "no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en les entitats privades". A més, la Recomanació sobre el criteri 7 del Codi Deontològic, recollida en l'Annex 4, especifica que "l'exercici de la professió periodística és, per principi,

èticament incompatible amb el desenvolupament simultani d'activitats o serveis retribuïts en l'àmbit de la publicitat o la propaganda comercial i en qualsevol de les seves manifestacions i suports".

El reclamant, Sr. Xavier Borràs, sembla aduir com a base de la seva queixa, el fet que s'utilitza el nom del programa "Ànima" i el fet que TV3 és una televisió pública. No obstant, creiem que pel simple fet d'aparèixer en l'anunci ja existeix una clara vulneració del criteri 7 del Codi Deontològic. En tot cas, la utilització del nom del programa, en un joc de paraules de l'anunci, constituiria una evidència de la simultaneïtat de funcions al·ludides en el Codi, i és, en tot cas, TV3 la que hauria d'emprendre accions legals, si ho considerés pertinent, per la indeguda utilització de la marca d'un programa en un anunci aliè a l'empresa televisiva. Per altra banda, entenc que la condició pública de TV3 no incideix directament en la qüestió que ens afecta.

Respecte a les al·legacions presentades per part de la Directora de TV3, Mònica Terribas, crec que només intenten al·ludir les possibles responsabilitats de la cadena televisiva i resulten irrellevants respecte als fets que comentem. A més, les al·legacions semblen comportar una alarmant falta d'interès en relació al compliment o incompliment del Codi Deontològic per part dels seus periodistes.

De conformitat amb la Ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D

- Que en la participació de la periodista Bibiana Ballbé en l'esmentat anunci existeix una clara vulneració del criteri 7 que diu que no s'ha d'acceptar mai "retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions. En tot cas, no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat (...)" i Annex 4 del Codi Deontològic segons el qual "aquest principi és extensible a la prestació de serveis d'imatge, consultoria o assessoria (...), excepte en casos justificats d'assumpes de la pròpia funció periodística quan no hi hagi ànim de lucre ni es faci a canvi de la percepció de retribucions".
- Que TV3 hauria de vetllar activament per tal que l'actuació professional dels seus periodistes s'adigui estrictament al Codi Deontològic."

.....

Expedient núm. 18/2009: Escrit de queixa de l'associació Genera contra el programa de TV3 Banda Ampla per considerar que han vulnerat els criteris 9 i 12 del Codi Deontològic al difondre unes imatges de dones exercint la prostitució.

Vist l'escrit de queixa de l'Associació Genera, la qual demana la revisió i anàlisi del programa Banda Ampla de TV3 emès el dia 4 de novembre de 2009, el qual abordava el tema de la prostitució, per valorar si s'ha pogut

vulnerar el Codi Deontològic. Segons Gènera, “en totes les imatges de referència, les dones surten enfocades de manera tal que, qualsevol persona pot identificar-les o reconèixer-les i, per tant, aquesta publicació configura una greu vulneració als drets d’aquestes dones a l’honor, a la pròpia imatge i a la intimitat.

Tenint en compte que l’escrit de queixa manifesta que es va acordar amb la producció de Banda Ampla la assistència al programa sota la condició de que es respectés el dret a la intimitat de les dones que exerceixen la prostitució, en el sentit de que no es publicuessin imatges ni qualsevol altra dada relacionada amb aquestes dones.

Un cop demanades les al·legacions a la direcció del programa i reclamades en data 19 de febrer de 2010, la directora de TV3, Mònica Terribas va enviar un escrit al CIC segons el qual ja van contestar a l’associació que els hi va traslladar el mateix escrit i igualment va ser enviada la queixa al CAC, que “va avaluar el programa constatant que “durant l’emissió del programa s’ha tingut cura d’utilitzar plans i sistemes d’ocultació que dificulten la identificació de les dones que apareixen en les imatges, de les quals, a més la conductora afirma que s’han demanat les autoritzacions oportunes”.

No obstant, assenyala Mònica Terribas, “ ja hem traslladat als responsables de l’esmentat programa, així com al Departament responsable, la necessitat d’extremar la cura en el tractament d’imatges en qualsevol cas i, molt especialment, quan es tracta d’afers d’extrema sensibilitat en què es pot veure compromesa la intimitat i la imatge de terceres persones.

D’acord amb la queixa i les al·legacions rebudes, el Ple del CIC en data 1 de març de 2010 acorda la següent resolució:

A C O R D:

-El CIC considera que no hi ha la voluntat d’identificar a les persones que apareixen al programa Banda Ampla el dia 4 de novembre de 2009 però es recomana als responsables del programa que tinguin especial cura amb el criteri 9 del Codi Deontològic que diu que s’ha de “respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d’aflicció o dolor (...)”.

- També recollim el darrer punt de l’escrit de queixa presentat per Genera, tot i no veure una voluntat expressa per part del programa per identificar a les persones que apareixen a les imatges. Segons l’associació, “ es recomana a TV3 que a l’hora de tractar en la seva programació un tema tan sensible i complex com la prostitució femenina, es tingui en consideració els factors apuntats, presentant de manera clara i objectiva, amb el rigor i la cura necessària per tal de garantir de manera plena i eficaç els drets fonamentals de les dones que puguin estar involucrades”.

.....

Expedient núm. 19/2009: Escrit de queixa del senyor A. Fernández Laborda contra el diari 20 Minutos per un notícia publicada en data 28.10.09 i titulada “Claudia, la falsa abogada que amañó 100 bodas”.

ANTECEDENTS

El diari gratuït *20 Minutos* va publicar, el 28 d'octubre de 2009, un text informatiu i interpretatiu titulat “Claudia, la falsa abogada que amañó 100 bodas”, acompanyat de tres subtítols concebuts com un sol bloc i separats per un punt i seguit, el quals contenien les frases següents: “Tenía en nómina a un cura i a una funcionaria. Cobrava 12.000 euros por gestionar enlaces entre colombianos y españoles. Hay 34 imputados”. La peça periodística, que es pot ubicar en el gènere crònica, explicava com la responsable d'aquest negoci havia acumulat una fortuna considerable, gracies a l'organització de matrimonis de conveniència amb la finalitat que els immigrants obtinguessin el permís de residència. L'autor del text, D. Fernández, utilitzava sobretot el verb “amañar”, i descrivia com l'operació s'havia organitzat des de Carabanchel (Madrid), com es falsificaven els documents (tant civils com eclesiàstics), com la majoria de les persones que hi col·laboraven procedien dels sectors més marginals de la societat (sic), molts amb antecedents penals per tràfic de drogues (“sus clientes eran colombianos, la mayoría narcotraficantes”). El text principal anava acompanyat de dues peces vinculades, una relativa al testimoni d'un dels suposats cònjuges (“Me casé con mi amiga por papeles”), i una altra, de caire documental, sobre el creixement del nombre de casos d'aquesta naturalesa entre els anys 2000 i 2008, que l'autor avalua en un 722%.

Antoni Fernández envia una queixa al Consell de la Informació de Catalunya, en la qual considera que s'han vulnerat els articles 2, 10 i 12 del Codi Deontològic, per no contrastar suficientment la informació, per posar un èmfasi indegut a la nacionalitat i l'ètnia dels suposats infractors, i pel fet de considerar-los culpables abans d'una sentència judicial.

CONSIDERACIONS

De l'anàlisi del text, es desprèn que la informació conté tres elements que destaquen especialment:

1. L'ús d'una única font explícita, la policia, sense que hi hagi constància que se n'hagin utilitzat d'altres. Evidentment, no s'inclou l'opinió dels afectats ni dels seus representants legals.
2. La identificació en nom i cognoms dels suposadament implicats, sense respectar la presumpció d'innocència, com si ja estiguessin condemnats per la justícia. Els únics que se salven d'aquesta situació d'identificació directa són un capellà, del qual només es diu que és colombià i es precisa la parròquia a la qual estava adscrit, i una funcionària, probablement dels jutjats de pau. Tot i això, aquestes dues persones, presentades com a còmplices “a nómina”, poden ser identificades de forma indirecta.
3. La referència constant a la nacionalitat i/o a l'ètnia dels protagonistes de la notícia, fins el punt d'aparellar els conceptes d'immigrant i delinqüent, de colombià i narcotraficant, i de gitano i marginat.

PONÈNCIA

La ponència considera que, efectivament, el text periodístic titulat “Claudia, la falsa abogada que amañó 100 bodas”, de D. Fernández, publicat en el diari gratuït *20 Minutos* en la seva edició de 28 d’octubre de 2009, vulnera els criteris 10 i 12 del Codi Deontològic, pel fet de no respectar la presumpció d’innocència i per contenir afirmacions que poden suposar discriminació per raons d’ètnia i nacionalitat, identificant immigrants i delinqüència. En canvi, desestima una possible vulneració del criteri número 2, perquè, tot i que s’identifica una única font, la policia, no es pot provar que no n’hi hagi d’altres no citades.

De conformitat amb la proposta de la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

El CIC considera que el diari *20 Minutos* ha vulnerat els criteris 10 i 12 del Codi Deontològic pel fet de no respectar la presumpció d’innocència i per contenir afirmacions que poden suposar discriminació per raons d’ètnia i nacionalitat, identificant immigrants i delinqüència. En canvi, desestima una possible vulneració del criteri número 2, perquè, tot i que s’identifica una única font, la policia, no es pot provar que no n’hi hagi d’altres no citades.

.....

Expedient núm. 1/2010: Escrit de queixa del director de Canal Català- La Manyana TV contra Lleida Televisió per notificar als seus tertulians que no poden participar en els programes de debat de la competència, fet que podria vulnerar el Codi Deontològic.

En data 9 de desembre de 2009, el director general del diari La Mañana va traslladar un escrit de queixa al CIC per considerar que Lleida TV vulnerava els criteris 4 i 6 del Codi Deontològic al haver notificat verbalment i per escrit als seus tertulians (la majoria, càrrecs públics, electes, i dirigents empresarials i sindicals) que no poden participar en el programa de debat de la competència (Canal Català-La Manyana TV). Segons La Mañana, “la decisió de Segre atempta contra les llibertats, inclosa la competència, i els drets a la informació i la participació.

Un cop rebuda la resposta del grup Segre, Lleida Televisió, respecte a aquest assumpte i demanades les oportunes apreciacions als mitjans, el Ple del CIC en data 11 de març de 2010 adopta la següent resolució:

A C O R D:

El CIC no veu una relació directa entre les queixes presentades i el Codi Deontològic i, per tant, no té competències sobre aquesta qüestió i no considera que tingui sentit pronunciar-se sobre aquest tema.

.....

Expedient núm. 3/2010: Escrit de queixa del sr. D. Picard per la publicació per part de El Periódico (14.01.10) d'un dibuix a la secció "Animus locandi", el qual considera que és antisemita.

Segons el reclamant, el dibuix de Ferreres aparegut a El Periódico expressa en dues frases els tòpics principals del antisemitisme contemporani. Atès que un cop analitzat el dibuix publicat i l'escrit de queixa, la presidenta i la secretaria general acorden traslladar aquest tema al Ple del CIC per que valorin si hi ha hagut una vulneració del Codi Deontològic, tenint en compte, entre d'altres aspectes, la secció en la que es troba el dibuix.

El Ple del CIC en data 11 de març de 2010 adopta la següent resolució:

A C O R D:

El CIC no troba que hi hagi una vulneració del Codi Deontològic més enllà de la fortuna o no de l'ús de les expressions i l'escenari escollits per l'autor en el legítim ús de la llibertat d'expressió.

.....

Expedient núm. 4/2010: Escrit de queixa del sr. C. Massaguer contra El Periódico de Catalunya per una fotografia publicada a l'apartat Foto-denúncia, atès que la imatge no es correspon amb els fets denunciats (9/1/10).

Segons la queixa presentada pel reclamant, "el proppassat 9 de gener, en la secció de cartes dels lectors del Periódico, es va publicar una foto-denúncia, signada per Carles Font Planella, en la qual es veu una embarcació de pesca de Palamós, de la qual en sóc patró, que fa maniobra amb les xarxes fora del port de Palamós. Concretament desplegar-les a mar per tornar-les a plegar a bord per bé. La dita foto va ser feta servir per mostrar que el vaixell estava pescant en un lloc prohibit, cosa que no és certa. A més existeix una sensibilitat especial, per part dels propis pescadors, sobre aquestes pràctiques. A part de desacreditar la feina que s'està fent des de la Confraria de Pescadors de Palamós sobre la creació d'una futura reserva, imatges, escrits i d'altres com aquest no tant sols no afavoreixen gens a la preservació del nostre mar (de tots) si no que a sobre intoxiquen l'opinió de qui tot i voler ser sensible se'l mal informa i manipula. La meua queixa va orientada en el sentit que el mitjà de comunicació no hagi contrastat les imatges amb els fets denunciats. Una cosa són les opinions dels lectors, sempre i quan no es vulnerin drets i honors, de les quals el mitjà de comunicació no se'n pot fer responsable.."

La presidència i la secretaria general del CIC, un cop rebuda la queixa va comprovar que el diari va publicar la rectificació del senyor Massaguer el dia 12 de gener.

Un cop analitzada la queixa el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

Que el diari El Periodico ha actuat correctament publicant la rèplica a la mateixa secció quan la informació no era correcta.

Que, no obstant, es dona compte a la direcció del mitjà per que tinguin especial cura amb les fotografies de lectors que publiquen en aquest secció.

Aprovats pel Ple del CIC en data 27.04.10

Expedient núm. 20/2009: Escrit de queixa del sr. M. Dobaño contra l'agència EFE per la publicació d'un llibre sota el títol "Efe, 20 anys de notícies en català" per considerar que és fals que es comptabilitzin només 20 anys.

El secretari general informa que ha tingut accés a dues informacions publicades els dies 1 de setembre de 1978 a la pàgina 2 del diari AVUI i el 16 de novembre de 2009 al suplement Vivir de La Vanguardia.

A la primera, a l'avantítol "Nou pas per a la normalització" hi ha una notícia titulada a dues columnes sobre que EFE crea un servei de notícies en català, i signada amb les inicials GN.

A la segona es diu amb un títol a 4 columnes que EFE rememora en un llibre els 20 anys del seu servei en català amb el subtítol "En julio de 1989 la agencia estatal inició la traducción de las noticias, que tenían una fuerte demanda en la prensa comarcal".

En el primer dels textos, el de 1978, s'explica que la delegació d'EFE a Catalunya començarà a subministrar un servei a partir de l'1 de setembre. El servei és de mig hora i suposa " un pas important mirant a la normalització de la llengua i podria concretar-se en un futur a termini mitjà en la creació de la primera agència de notícies catalana.

Fetes altres averiguacions per la secretaria general, es conclou que l'expressió de "20 anys d'un servei en català" queda curta en el temps. S'ignora però si hi va haver-hi una ampliació i millora en les informacions emeses encara que se sap que amb el temps el servei quedà molt disminuït per raons que afecten a l'agència i als seus abonats. Per tot això, l secretari suggereix al CIC que se li doni resposta afirmativa al senyor Dobaño en la seva queixa, sense inconvenient de comunicar a EFE que s'ha fet aquestes gestions i si és possible que pugui introduir en l'esmentat llibre, que era de caire més general, una nota explicativa dins dels exemplars de la primera edició i una esmena si arriba la segona. Així queda aprovat per part del CIC.

.....

Expedient núm. 8/2009: Escrit de queixa del diari Bon Dia contra el diari Segre per considerar que ha manipulat una imatge, fet que pot vulnerar el Codi Deontològic de la professió periodística. Expedient reobert.

El CIC, a petició del diari Bon Dia, obre de nou l'expedient atès les proves aportades pel mitjà i examina les dues fotografies facilitades en la queixa contra el diari Segre per considerar que ha manipulat una imatge. De l'examen i les proves aportades, es conclou que de la fotografia publicada pel diari Segre va desaparèixer el suport publicitari de Bon Dia, fet que contradiu l'annex 1 del Codi Deontològic. Per aquesta raó el CIC recupera aquest expedient i modifica el seu acord en el sentit esmentat i decideix comunicar-ho a les parts. Respecte al diari Segre, es considera que les raons tecnològiques que va donar en el seu escrit no són prou sòlides.

.....

Expedient núm. 10/2009: Escrit de queixa del sr. X.Casanovas contra Catalunya ràdio per la difusió d'una informació que considera "totalment incorrecte i molt perjudicial" per a la seva imatge, i de la qual se'n van fer ressò després altres mitjans.

Respecte a l'escrit de queixa, el CIC entén que l'esmentada entitat radiofònica va basar-se sempre en informacions judicials i que cal distingir entre personatge públic i notorietat pública. En aquest sentit, Catalunya Ràdio va procedir, segons les dades que disposava, correctament amb el Codi Deontològic, el qual no pot interpretar-se com una salvaguarda dels interessos particulars, quan s'ha seguit tot el procés que marca la justícia i el Tribunal corresponent ha emès el seu dictamen.

.....

Expedient núm. 5/2010: Escrit de queixa de les Noves Generacions del PP a Ripollet traslladat al Defensor del Ciutadà contra els mitjans de comunicació municipals per considerar que els discriminen en les informacions que fan.

És examinat l'escrit de queixa de Noves Generacions del PP a Ripollet i les al·legacions rebudes pel mitjà. El CIC ha rebut un ampli informe del senyor Toni Miralles, gerent del Patronat de Comunicació del municipi de Ripollet sobre la queixa presentada contra ells. El mateix està format per dos dossiers amb més de 150 pàgines, un sobre notícies de política des de 2008 fins a març de 2010 i l'altre notícies informatives del mateix període, i un informe de resposta al CIC. Cada partit polític està tractat en apartats diferents i també s'aporta un CD amb més contingut per a la seva defensa. Del conjunt es desprèn que s'ha donat cobertura i difusió a tots els actes corresponents a grups polítics i respecte a Noves Generacions del PP han sortit 13 notícies a ràdio i 15 a la web en els darrers dos anys. Amb els elements de que disposa el CIC, no es pot esbrinar si han faltat notícies ni comentaris respecte als autors de la queixa així com altres grups. Ara bé, cal recordar als responsables dels mitjans municipals el principi que el Consell sempre sosté i és que s'ha de fer un seguiment democràtic dels diferents sectors, moviments i sensibilitats que hi ha en una societat. Aquesta és la decisió presa pel CIC i que ha de ser comunicada a les parts.

En relació a Noves Generacions del PP també se'ls hi farà saber que el CIC disposa d'aquest material i que el pot examinar encara que seria més fàcil per raons de proximitat que demanessin fer-ho a la expressada gerència.

.....

Aprovats pel Ple del CIC en data 19.07.10

Expedient núm. 2/2010: Escrit de queixa de l'entitat Martorell Viu contra el setmanari L'Informador de Martorell (en el seu número 1382) per considerar que han publicat una informació falsa que pot desacreditar l'entitat i que vulnera el Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

La entitat Martorell Viu considera que tant el titular com el contingut de la informació publicada en data 4 de Desembre 2009, pág.6, al Setmanari L'Informador de Martorell, són completament falsos i creuen que tenen l'objectiu de desacreditar la entitat i de desviar així l'atenció de la responsabilitat de l'Ajuntament per haver construït un aparcament a la llera del riu ja que òbviament és zona inundable, d'unes obres que es van fer sense projecte, sense certificació de l'ACA ni pressupost.

La entitat assenyala que "Martorell Viu mai ha promogut cap sanció, no és la nostra competència ni creiem que una agressió al medi natural es pugui pagar amb diners. Des d'aquest setmanari mai han mostrat cap interès per contrastar cap informació, i creiem que tan el text com les fotografies indiquen un intens menyspreu vers la nostra entitat. La foto que il·lustra el suposat femer es possible que correspongui a algun dels dies que es va netejar el riu i es van apilar les coses que s'hi van trobar, en qualsevol cas no és el que s'hi veu cada dia. Tampoc diuen la font. A part que el riu no és un femer, és una invenció afirmar que la nostra entitat defensa el femer del riu, quan a més ha sigut l'únic col·lectiu que cada any organitzem una jornada de neteja de la llera del riu i hem plantat arbres per millorar el bosc de ribera".

CONSIDERACIONS

En resposta a la petició d'al·legacions fetes al mitjà, la publicació fa, entre d'altres, les següents consideracions:

"Ni la publicació, ni el destinatari de la vostra carta, Sr Andreu González castro, NO tenen intenció ni interès en sotmetre's a cap mena d'arbitratge, que, per altra banda, no se'ls hi ha ofert en cap moment, i que, per tant, no pot existir, al marge de que per cortesia, no tinguem inconvenient en oferir-vos un aclariment als dubtes que us pugui haver creat la maliciosa queixa, de caire absolutament polític, per més senyes".

Tenint, doncs, en compte que la funció de l'organisme al que m'adreço es intervenir sempre i quan les dues parts es sotmetin voluntàriament al seu arbitratge, segons indica el seu propi Reglament, la nostra explicació no serà

en cap cas integrant de cap mena de procés d'arbitratge al que, reitero, no es sotmet ni la publicació ni ningú amb ella relacionat.

En la seva carta de 25 de gener observo que no es fa menció de cap mena d'oferiment d'arbitratge, ni de la voluntarietat de la seva resposta, sent, en qualsevol cas ocasionant de confusió al donar a entendre que es tracta d'un organisme oficial.

També observo que el darrer paràgraf es demana "...si s'ha actuat d'alguna manera d'acord amb aquest requeriment..." com donant a entendre que la publicació hauria de fer quelcom, quan la qüestió es entre l'ACA i l'Ajuntament, i no amb la publicació, que es limita a donar informació veraç, doncs no hi ha cap mena d'incorrecció ni falsedat en tot el que es diu, i a més a més, es recull la opinió i manifestacions del propi Ajuntament i/o els seus representants, fetes en públic i recollides a més a més en altres mitjans d'informació al respecte.

En qualsevol cas:

1.-Es tracta d'una informació relativa a les obres d'endrec de l'entorn del riu i titulada "Martorell Viu i la CUP promouen sancions contra l'Ajuntament per haver dignificat l'entorn del riu".

2.- Pel que fa al titular de la notícia, s'ajusta a la realitat perquè el resultat de la denúncia a l'Ajuntament ha estat una sanció econòmica, no ferma sinó pendent de recurs, per altra banda. La queixa juga a una confusió interessada entre la capacitat sancionadora de l'Agència Catalana de l'Aigua i la promoció de la sanció. Martorell Viu i la CUP no tenen, efectivament, potestat de multar, però són l'entitat -i el partit que hi ha darrere de la denúncia-, qui l'han promogut (promouen sancions, no sancionen)

3.- Pel que fa a l'ús de la paraula femer que acompanya una de les fotografies, l'ús del mot no es fa en un sentit literal, que el diccionari normatiu actual no recull, sinó en un sentit molt arrelat que recull el Diccionari català-valencià-balear en la segona accepció: "2. fig. Cosa o persona molt bruta, en sentit material o moral; cast. estercolero." En aquest sentit de lloc brut i poc endreçat, una majoria de martorellencs i martorellenques saben i convenen que l'entorn del riu era una zona degradada i que no convidava gens a passejar-hi o simplement a aparcar-hi el cotxe, mentre que les obres no ja l'han millorat, sinó transformat en quelcom atractiu, útil i respectuós amb la natura. Sobre això últim cal posar de relleu que la notícia en cap moment no entra en la legalitat de les obres, ja que és una qüestió d'ordre judicial que no pertoca dilucidar al setmanari.

4.- Altres aspectes de la queixa també són pocs sòlids. Es diu literalment que la revista "mai ha mostrat cap interès per contrastar cap informació", quan la informació que es dona en aquesta notícia, no precisa de més contrast en tot allò que s'afirma ha dit o considera l'Ajuntament, perquè es de font directa, i quant a dir que les entitats esmentades han promogut (expedients que han comportat) sancions, es evident i es cert; i dir, com diu la queixa que totes les informacions es publiquen sempre sense contrastar és una afirmació senzillament agosarada i falsa.

5.- Les fotografies son autèntiques i espontànies.

6.- No hi ha cap mena d'interès ni menyspreu en la notícia, cap a ningú, ni especialment cap als denunciants o els grups dels que formen part i es mencionen en la notícia. Tan sols informació certa. (...)

PONÈNCIA

Un cop analitzada la documentació sobre aquest expedient, la ponència fa les següents consideracions:

En relació amb el titular "L'entitat Martorell viu i la Cup promouen sancions contra l'Ajuntament per haver dignificat la zona del riu", el mateix indueix a confusió perquè no és coherent amb el contingut de la informació. Es pot considerar que aquest titular vulnera el criteri 2 del Codi Deontològic, atès que no s'ha donat una informació fonamentada, i s'han utilitzat afirmacions o dades imprecises que poden provocar dany o descrèdit injustificat a aquesta entitat.

D'acord amb els informes que han arribat al CIC queda palès que l'Ajuntament va dur a terme la obra sense els permisos adients, i, per tant, la esmentada entitat no va promoure una sanció a l'Ajuntament perquè no té competències per fer-ho.

En quant a les fotografies, el CIC no pot demostrar si hi ha hagut mala intenció en la publicació de les mateixes per part de la publicació però l'afirmació que es fa a la imatge "alguns defensen un femer" no és apropiada i es tracta d'una valoració poc fonamentada.

Independentment de l'abans esmentat, tot i haver rebut resposta per part de la publicació, la qual consideren que no són al·legacions, trobem sorprenents les apreciacions que fan en el seu escrit sobre que "*NO tenen intenció ni interès en sotmetre's a cap mena d'arbitratge*". El CIC, organisme creat per vigilar el compliment del Codi Deontològic per part del conjunt dels periodistes catalans. La majoria de mitjans hi estan adherits. El CIC actua com a mediador entre les parts però no té, ni pretén tenir caràcter sancionador sinó que l'objectiu final és aconseguir un periodisme rigorós, veraç, honest i independent en benefici de la ciutadania i del servei públic que la premsa porta a terme.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

Informar a la publicació que amb la petició d'al·legacions al mitjà que fa el CIC ja hi ha una intenció de promoure la mediació entre les parts i que sempre hi ha una voluntat d'arbitratge.

Que, tot i no desitjar l'arbitratge del CIC, es considera que la informació publicada per "l'Informador de Martorell" ha vulnerat el criteri 2 del Codi Deontològic."

.....

Expedient núm. 6/2010: Escrit de queixa del senyor L. Anselmi contra la web Mundotoro per les informacions que fa contra la seva persona i contra les ONG en la qual treballa, fet que considera vulnera els criteris 1 i 2 del Codi Deontològic.

El CIC després d'examinar els documents aportats constata que en les apreciacions fetes dins del text de la web de Mundotoro queda vulnerat el criteri 2 del Codi Deontològic. Respecte al contingut de la queixa el CIC creu que no hi ha prou elements per formar opinió i es demana al senyor Anselmi que si disposa de més informació pot aportar-la per un examen més acurat del tema sempre des del punt de vista periodístic.

.....

Expedient num. 8/2010: La directora general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat per una informació de La Vanguardia titulada "El jefe del fuego de Horta llegó pasada la tragedia" i diverses fotografies i un vídeo que publicita a la seva web.

ANTECEDENTS

En data 17 de febrer de 2010 la senyora Olga Lanau, directora general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat, va presentar una queixa contra La Vanguardia del dia 8 de febrer per la informació publicada a la pàgina 5 del suplement Vivir.

La demanda fa referència a dos fets particulars. Primer, a les responsabilitats atribuïdes per aquest diari al comandament Sebastià M.M. en la informació publicada el dia 8 de febrer de 2010.

I segon, a la inclusió errònia de dos minuts d'imatges en un vídeo penjat a la web de La Vanguardia digital, de cinc minuts de durada, editats a partir de tres documents de prop de mitja hora en total.

La senyora Lanau sol·licita al CIC que adopti les mesures que cregui convenients en relació amb aquesta informació i que demani al diari una rectificació diligent i adequada d'unes imatges i una informació que ella creu que s'ha demostrat falsa (sobre el tractament donat de l'incendi de l'Horta de Sant Joan). En concret, considera que s'han vulnerat els criteris 2 i 3 del Codi Deontològic.

Per últim, parla a la seva reclamació del dia 1 de març de la reproducció d'arxius sonors, la qual considera que ha estat incompleta, es a dir, estan publicats de manera que obvien comunicacions correlatives imprescindibles per entendre el conjunt.

CONSIDERACIONS

1. En relació a la possible vulneració de l'article 2 del codi deontològic sobre la publicació d'informacions fonamentades, cal dir que, en termes generals, el treball d'investigació de La Vanguardia es demostra rigorós i que posa al descobert informació fins llavors no coneguda. La Vanguardia assenyala el

caràcter hipotètic d'algunes dades, donada la confusió derivada de les informacions contradictòries de les que es disposava fins aquell moment.

2. Pel que fa al vídeo, al cap de poques hores d'haver estat difós (a les 13:50) La Vanguardia va retirar els dos minuts erronis que no corresponien a l'incendi d'Horta de Sant Joan, i segons el seu vicedirector van advertir-ho als canals que n'havien demanat les imatges. Tanmateix, en algun canal s'emeten alguns segons de les imatges retirades (Sexta, migdia i vespre; TV3, al matí, per raó d'horari). En relació als tres minuts restants, cal dir que l'edició d'imatges és una pràctica habitual que no pot posar-se en discussió com a tal. En tot cas, allò que podrien fer informativament confuses les imatges no és tant la seva edició per resumir-les, sinó el fet que el vídeo no va acompanyat d'informació addicional de context o que la selecció de les escenes de més impacte en podria accentuar una interpretació esbiaixada. En qualsevol cas, aquesta és també la pràctica habitual i, com a molt, es podria fer una recomanació general en el sentit de documentar i comprovar millor les imatges que es difonen a les pàgines web dels diaris digitals.

3. Pel que fa a les responsabilitats del comandament, sembla que efectivament la informació és incompleta i parcialment errònia, però pel fet mateix que la direcció general responsable no l'havia subministrat prèviament, que les declaracions de l'implicat eren imprecises i que la comissió oberta seguia aportant noves dades que en contradieien de prèvies. La direcció general va afegir més detalls sobre la qüestió a partir de la necessitat de precisar i rectificar a la La Vanguardia.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D

1. A la vista de tot plegat, ni el vídeo ni la informació del dia 8 de febrer no vulneren l'article 2 sobre la publicació d'informacions fonamentades. El grau de certesa que la directora general demana a La Vanguardia impediria informar en casos que encara estan en fase d'investigació i que la informació és encara parcial.

2. En relació a la vulneració de l'article 3 sobre la rectificació diligent, pel que fa als dos minuts de vídeo erronis ja s'ha dit que La Vanguardia, l'endemà mateix, a la seva edició del dia 9 de febrer de 2010, va fer-ho constar de manera explícita. De la mateixa manera, pel que fa a la responsabilitat del comandament, La Vanguardia va fer constar a la pàgina 2 de Vivir del dia 9 de febrer de 2010 breument i enmig d'altra informació, que Interior havia matisat les declaracions d'aquest responsable al sumari. Ara bé, si és cert que els aspectes incerts de la informació del dia 8 queden corregits, en canvi no són esmenats en sentit estricte, i per tant, es considera que només s'atenen parcialment els principis de l'article 3.

3. Certament, les matisacions de La Vanguardia no s'ajusten estrictament al que es considera una rectificació segons la llei que regula el dret de rectificació, encara que cal advertir que la petició formal de rectificació per part de la senyora Olga Lanau no es produeix fins al dia 12, un dia després

de la seva petició al CIC, i després que La Vanguardia ja afegís pel seu compte aquelles precisions el dia 9. Si no hi ha hagut cap altra esmena formal posterior per part de La Vanguardia, ni cap resposta a la petició de la senyora Lanau, en tot cas, caldria recomanar una actitud més diligent davant de les peticions de rectificació i, particularment, en aquest cas pel que fa a la informació sobre el paper dels comandaments.

4. En relació a la segona carta de reclamació de la senyora Olga Lanau del dia 1 de març sobre la reproducció d'arxius sonors, efectivament, aquests estan reproduïts de forma incompleta. De totes maneres, el fonamental de la petició de la senyora Lanau fa referència a les recomanacions del Consell Audiovisual de Catalunya sobre el tractament de tragèdies personals. I, en aquest punt, no s'han atès aquestes recomanacions. El valor dels enregistraments no és estrictament informatiu. De fet, més enllà del dramatisme de la comunicació del bomber atrapat pel foc, la multitud d'interlocutors que hi intervenen, la dificultat d'interpretar-los i la fragmentació, no permet fer-se una idea clara de la situació ni sembla que aquest en sigui l'objectiu principal.

5. La senyora Lanau fa referència principalment a uns criteris establerts pel CAC i no pel CIC. Tanmateix, aquests enregistraments entren de ple en allò que estableix l'article 9 del nostre Codi Deontològic i que, efectivament, a més de vulnerar clarament les recomanacions del CAC, no es respecte el dret a la imatge de les víctimes en situació de vulnerabilitat i en un cas que, efectivament, genera aflicció i dolor als supervivents. En aquest cas, en definitiva, no sembla que la publicació d'aquests enregistraments estigui al servei de la informació. Per tant, i tenint present la dificultat d'intervenir en un assumpte no regulat explícitament -veure l'annex 3 del Codi-, s'ha vulnerat l'article 9 del Codi.

En resum, el CIC considera que s'han vulnerat els criteris 9 i parcialment el criteri 3 del Codi Deontològic, però, en canvi, no s'ha vulnerat el criteri 2.

.....

Expedient núm. 9/2010: Escrit de queixa de l'Institut Català de la Salut (ICS) contra el programa d'Antena 3 Espejo Público per un reportatge fet sense el consentiment de la metgessa afectada i usant càmera oculta, per demostrar que és molt fàcil aconseguir una baixa laboral.

ANTECEDENTS

Els reclamants manifesten la seva queixa i rebuig en relació a la gravació realitzada amb càmera oculta per Antena 3 en el CAP del Passeig de Sant Joan el dia 25 de gener. Segons els denunciants, el fet són els següents:

La pacient Susana Gasch Castillo, reportera del programa "Espejo Público", va concertar una visita urgent, degut a un problema agut de salut, amb el seu metge de família habitual, la Dra. Rosa Benito. Es dona la circumstància que la Dra. Benito visita la pacient des de l'any 1992. La Sra. Gasch es va presentar a la consulta acompanyada d'un home i va explicar que, des del dissabte anterior, patia d'un dolor a l'esquena ubicat en la zona lumbar i que aquest fet l'havia impossibilitada de treballar a Madrid. La Dra. Benito va

realitzar una correcta anamnesi, exploració física, tractament i consells preventius en relació a la lumbàlgia aguda referida per la pacient. A més, la Sra. Gasch va sol·licitar una baixa per incapacitat temporal que la doctora li va lliurar.

Posteriorment, la doctora va tenir coneixement del corresponent reportatge de càmera oculta que havia estat emès per Antena 3. El programa pretenia demostrar la facilitat de fingir i així obtenir una baixa.

Els denunciants aclareixen que en cap moment la pacient va sol·licitar el permís de la doctora, ni tampoc de cap responsable del centre, per tal de realitzar la gravació i emetre-la. A més, consideren que en l'esmentat reportatge, es difonen informacions imprecises que denigren l'actuació professional i provoquen un descrèdit injustificat del ICS.

AL·LEGACIONS

No consta que s'hagin rebut al·legacions per part dels responsables d'Antena 3.

CONSIDERACIONS I PONÈNCIA

El punt 4 del Codi Deontològic especifica que s'han d' "utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits".

En aquest cas, es pot afirmar el següent: en primer lloc, cal donar per bona la versió dels demandants, ja que no tindria cap sentit que la doctora hagués donat permís de gravació i, a l'ensem, seria irrellevant que el permís l'hagués donat algú altre sense el consentiment de la doctora. Per tant, la utilització d'una gravació amb càmera oculta, sense permís, i amb la clara intenció d'intentar documentar una suposada mala pràctica professional constitueix una clara i explícita vulneració d'aquest punt. Però, a més, en el present cas concorren uns agreujants que són l'aberrant abús de confiança derivat del fet que, segons sembla, la Dra. Benito és la metgessa habitual de la pacient i l'engany premeditat d'una simptomatologia que és molt difícil de comprovar de manera objectiva.

El punt 2 del Codi Deontològic especifica que cal "difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos."

Amb la gravació esmentada la periodista intenta demostrar o, almenys, suggerir que l'obtenció de baixes laborals per malaltia és extremadament senzilla a causa de la falta de rigor i/o professionalitat dels metges. A més, es vol induir a creure que és una pràctica habitual. Però, per les raons que ja he adduït més amunt –dificultat d'objectivar la simptomatologia, abús de confiança, etc.–, del cas en qüestió, no es poden inferir de cap manera les anteriors conclusions. Per tant, també existeix una clara vulneració del punt 2 del Codi Deontològic, en tant que la difusió d'aquestes dades insuficientment fonamentades en el reportatge emès per Antena 3 menystenen l'actuació professional de la metgessa i provoquen, per extensió, un descrèdit

injustificat de la classe mèdica i del funcionament i el rigor de l' Institut Català de la Salut.

El punt 9 del Codi Deontològic especifica que cal "respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin".

En relació amb aquest punt, cal constatar que, segons admeten els mateixos demandants, en el reportatge no s'identificava la doctora pel seu nom i, a més, aquesta apareixia amb la cara difuminada. No obstant, sembla ser que un bon nombre de persones la van poder identificar fàcilment per elements contextuals, la qual cosa resulta perfectament plausible donat el context. Volem afegir que, tenint en compte les circumstàncies del present cas, l'aparent intent de preservar les dades personals de la doctora em sembla una paròdia de pretesa ètica professional que intenta emascarar la falta d'ètica del plantejament general. Per tant, es considera que també existeix una vulneració del punt 9 del codi deontològic.

Però més enllà de les vulneracions específiques dels punts del Codi Deontològic esmentats, en aquest cas, existeix una gravíssima vulneració de l'ètica professional de la periodista Susana Gasch i dels responsables del programa que van acceptar de fer i emetre el reportatge en qüestió. Conseqüentment, no es pot considerar que una simple rectificació pública tanqui el tema, sinó que s'haurien de demanar responsabilitats a més alt nivell.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D

Que la gravació i emissió del reportatge esmentat vulnera clarament els punts 2,4 i 9 del Codi Deontològic.

Que en aquest cas, es considera que no està justificat l'ús de la càmera oculta.

Que, a més, existeixen uns agreujants d'abús de confiança i extrema falta d'ètica en general.

Que Antena 3 hauria de vetllar activament, allà on li sigui possible, per tal que l'actuació professional dels responsables de la programació i dels seus periodistes s'adigui estrictament al Codi Deontològic. A més, hauria d'adoptar les mesures necessàries per evitar que es puguin repetir casos similars."

.....

Expedient núm. 10/2010: Escrit de queixa d'una periodista de TV3 contra TVE, RNE i ACN per considerar que han gravat sense permís a un bomber quan ell ja havia deixat clar que no volia fer declaracions.

Queda sense efecte l'expedient per la retirada de la queixa i es tanca l'expedient . El CIC acorda remetre l'acord a la interessada, a la direcció de TV3 on treballa la periodista, així com a les parts implicades a la vegada

que lamenta haver realitzat aquestes gestions quan la queixa no estava prou fonamentada.

S'acorda també notificar a TVE, RNE i ACN que, un cop rebuda tota la documentació corresponent, el CIC considera que els mateixos han actuat correctament en aquest assumpte i de conformitat al Codi Deontològic.

.....

Expedient núm. 11/2010: Escrit de queixa del sr. J. Fortuny contra el Canal Veo 7 pel programa "Investigación al descubierto", sobre l'ús de la llengua a Catalunya que considera que ha vulnerat el Codi Deontològic.

El CIC, un cop fetes les gestions oportunes, acorda el tancament de l'expedient atès que no ha pogut obtenir la documentació pertinent per analitzar l'assumpte.

.....

Expedient núm. 12/2010: Escrit de queixa del sr. M. López contra el periodista Manuel Fuentes i altres periodistes per considerar que vulneren el criteri 7 del Codi Deontològic sobre simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats incompatibles amb la deontologia periodística.

ANTECEDENTS

Manuel Fuentes, que presenta cada matí a Catalunya Ràdio un programa informatiu i de divulgació, sembla estar protagonitzant anuncis de l'empresa Mitsubishi en diferents mitjans de comunicació. L'autor de la queixa assenyala que el mateix cas es dona també amb periodistes d'altres mitjans com ara Olga Vizo (se suposa que es refereix a Olga Viza, que ha vingut anunciant ING Direct), Susana Griso (Actimel), o Fernando Onega (Banco Pastor). Encara que algunes de les empreses on treballen no són catalanes, fa notar que sí ho són els efectes de la seva tasca publicitària, que es pot veure a mitjans escrits, radiofònics, televisius i digitals.

A títol personal, el senyor Manel López demana al CIC que es pronunciï sobre si Manuel Fuentes i els altres professionals que es troben en la mateixa situació poden fer compatible la funció de periodista amb la de publicista, a fi de crear "una mena de jurisprudència de la que en puguin treure profit els defensors dels lectors i altres instàncies autoreguladores, així com els estudiosos d'aquest problema.

CONSIDERACIONS I PONÈNCIA

D'antuvi creiem necessari aclarir que les pràctiques que denuncia el comunicant no representen cap novetat, i a la breu relació de noms que cita s'hi poden afegir d'altres que farien la llista interminable. També s'ha de dir que aquestes activitats no han estat tan al punt de mira corporatiu en el cas dels periodistes de mitjans audiovisuals que en els de la premsa impresa. Part de l'explicació la podríem trobar en el fet de que la antiga Associació de la Premsa es resistí al llarg de molts anys, en flagrant discriminació, a admetre associats que no treballessin exclusivament als diaris, deixant de banda el comportament d'aquells professionals de la ràdio i la televisió.

Amb el pas dels anys, la proliferació de canals televisius i l'arribada de les noves tecnologies, la cultura de la imatge i de l'espectacle, juntament amb les modernes i agressives tècniques de màrqueting, més i més han portat a presentadors i presentadores de programes (també columnistes) a acceptar intervenir en espots publicitaris aportant la seva pròpia imatge o la veu, segons el cassos.

Tal com especifica l'autor de l'escrit, el Codi deontològic, en el seu article 7, és prou taxatiu: "(...) En tot cas, no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics com en entitats privades." La FAPE, a l'article 18 del seu codi ve a dir el mateix (de fet, està inspirat en el nostre). I tot un seguit de codis, llibres d'estil, normes de conducta de la premsa arreu el món -i que recull Salvador Alsius al seu llibre "Codis ètics del periodisme televisiu" (Pòrtic, 1999)-, que condemnen sense embuts els treballs paral·lels o alternatius remunerats que posin en perill la credibilitat dels periodistes i dels seus mitjans. Prestar la imatge per determinat tipus de feines pot redundar en un desprestigi per a la informació que presenten.

Així, la Columbia Broadcasting System (CBS) estableix que els periodistes o els empleats que treballin en el terreny informatiu no podran participar en les següents activitats: missatges comercials o altres activitats en les quals estiguin involucrats els productes dels anunciant; qualsevol mena de produccions filmiques industrials; programes no produïts pels serveis informatius de la CBS... Per la seva banda, la BBC precisa que s'ha d'evitar qualsevol activitat que pugui ennuvol·lar el criteri professional o perjudicar la reputació de la cadena.

A més, en el cas que ha motivat la queixa que ens ocupa, no només s'ha transgredit l'article 7 del Codi Deontològic sinó també la Carta de Principis per l'Actuació dels Mitjans de Comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV), es a dir, les normes internes que afecten directament a Catalunya. A l'apartat 2.2.4, que tracta precisament de conflicte d'interessos, es pot llegir:

"Tot el personal que d'una forma directa o indirecta estigui relacionat amb la informació ha de sentir-se independent de qualsevol conflicte d'interessos i no ha d'estar lligat a cap interès més que al d'atendre el servei públic d'informació d'una forma precisa, completa, rigorosa, equànime i plural. Si per qualsevol circumstància personal o professional algú pensés que fer això no li és possible, ho hauria de comunicar immediatament als seus responsables. Seguidament, remet al capítol IV, sobre incompatibilitats professionals, i que diu:

"Els professionals amb responsabilitats en el contingut dels programes no podran aparèixer en anuncis publicitaris o participar en promocions comercials.

-Els professionals dels Serveis Informatius vetllaran en tot moment, i d'una forma molt escrupolosa, perquè cap informació no contingui elements que puguin ser considerats una forma de publicitat encoberta.

Passa, segons el criteri de la ponència, que la confusió entre periodisme i publicitat l'ha anat imposant el concepte interessat de "comunicació" en el sentit de que tan se val allò que es comunica mentre que ho rebí un "consumidor" d'aquests missatges interessats, tant si són comercials o polítics. I així hem arribat a una situació en que les figures mediàtiques de la ràdio i la TV no tenen cap mena d'empatx en emetre missatges d'una marca o un producte financer amb el mateix to de veu amb el que han informat dels afers del país i del món uns minuts abans. L'ex-director de Le Monde Diplomatique, Ignacio Ramonet, ho deia temps enrere en una conferència: "Una de les grans infermetats de la informació actual resulta de la confusió entre l'univers de la comunicació i les relacions públiques i la pròpia informació".

Un conflicte d'interessos es presenta quan els individus s'enfronten a lleialtats contraposades: en els casos de referència, als lectors, oients o telespectadors, o al seu propi interès. Abdicar de la responsabilitat adquirida pels periodistes vers el públic a canvi d'un benefici econòmic o social és inacceptable i contrari a la ètica.

La qüestió, evidentment, és ètica, tant pel que fa als periodistes, als empresaris i també al públic, que hauria de rebutjar tota mena de informació dubtosa, vingui d'on vingui. I el CIC, com a organisme autoregulator, ha de denunciar amb tots els mitjans al seu abast, com ara la web, articles a Capçalera i als diaris, aquestes pràctiques, que són un flagrant conflicte d'interessos per als professionals que s'hi presten.

Al 1992 es va produir un cas Als Estats Units que va contribuir a enfocar el problema i precisar la resposta. Lou Dobbs, cap d'Economia de Cable News Network (CNN), va sortir a les pàgines de "The Wall Street Journal" per haver combinat durant uns anys la seva tasca professional a la cadena televisiva amb la producció d'uns vídeos de promoció de productes financers de firmes com ara Lehman Brothers o Paine Weber, que li pagaven entre 5.000 i 10.000\$ per encàrrec. Dobbs va estar cridat a capítol pels seus superiors a la CNN i, encara que ell va negar l'existència d'un conflicte d'interessos, li van fer saber que havia violat la política de la cadena i havia perjudicat el principi d'independència, la integritat editorial i la seva credibilitat. El periodista, finalment, va tornar les quantitats rebudes per aquets treballs extra, i va escriure un article a la web de la CNN excusant-se pel seu comportament. Lou Dobbs havia venut la seva imatge, i també productes, per les esmentades companyes, de manera que va caure en un cas molt clar de conflicte amb la seva responsabilitat periodística de servir al públic.

En els diferents codis d'ètica de les publicacions consultades, des de l'agència Associated Press a petits diaris locals, es posa l'èmfasi en que, fins i tot l'aparença de determinades obligacions vers a tercers o de conflicte d'interessos, s'ha d'evitar a tota costa. I els casos i situacions en que ens trobem van més enllà de la pura aparença. La credibilitat és allò que els altres pensen de nosaltres mentre que l'ètica reflecteix la classe de persones que realment som.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

- Que el periodista Manuel Fuentes i els periodistes Olga Viza, Susana Griso i Fernando Onega, així com tots aquells que simultaniegin la tasca informativa amb la publicitat, vulneren els criteris 7 i l'annex 4 del Codi Deontològic.
- El CIC acorda fer una crida pública per recordar als professionals que no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge.

SELECCIÓ DE QUEIXES DE TRAMITACIÓ NO ORDINÀRIA

- Queixa enviada per una periodista de TV3 demanant la intervenció del CIC per l'actuació d'un periodista que animava a una dona a cridar al pare d'una nena, acusat en fals a Tenerife per suposats maltractaments. La periodista de TV3 va rebre un vídeo a través d'una agència en el qual es podia veure però en el vídeo no es podia saber quin mitjà l'havia emès. El CIC va adreçar el tema al Asociación de la Prensa de Santa Cruz de Tenerife, els quals van informar de que la informació va ser realitzada per a la agència EFE per part d'una productora i que el responsable de l'incident va ser acomiadat.
- Queixa per la utilització d'una fotografia en el diari El País sense permís. La fotografia en qüestió la va facilitar Caja Navarra al diari. El CIC, un cop analitzat el cas, considera que el mitjà no té responsabilitat en aquest assumpte, sinó Caja Navarra que va entendre que tenia capacitat per disposar d'aquesta fotografia feta per una ong i són ells qui la van cedir.
- Queixa sobre un foro d'opinió de notícies d'ABC, en el qual es parla sobre educació. La reclamant manifesta que va fer un comentari en el que mostrava el seu desacord sobre una informació recollida però que el seu comentari es va esborrar fins a quatre vegades. El CIC va traslladar la queixa al diari ABC per que ho tingués en consideració, atès que no es podia atendre per no ser competència directa del CIC.
- Escrit de queixa del senyor Arbizu contra la publicació de Santa Perpetua de Mogoda per considerar que transgredeix el Codi Deontològic
- El CIC ha rebut 16 queixes sobre l'ús de l'expressió immigrant il·legal

COMUNICATS DEL CIC ALS MITJANS

COMUNICAT DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA SOBRE EL PROGRAMA “EL GATO AL AGUA” DEL DIA 3 DE JUNY DE 2010

Davant les greus manifestacions del senyor Eduardo García Serrano en la tertúlia “El Gato al Agua” de l'emissora de televisió Intereconomia, el dia 3 de juny de 2010, que han provocat un ampli rebuig social i atempten contra les més elementals normes de respecte i convivència en l'àmbit dels mitjans de comunicació, el Consell de la Informació de Catalunya (CIC) considera el seu deure fer les següents consideracions:

1. El Consell de la Informació, òrgan creat l'any 1997 per iniciativa del Col·legi de Periodistes de Catalunya amb la finalitat de vetllar per l'acompliment dels principis d'ètica professional periodística continguts en el Codi Deontològic, considera que les manifestacions del senyor García Serrano vulneren els articles 1, 2, 3, 9, 11 i 12 del Codi Deontològic que es refereixen a: (1) observar una clara distinció entre fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses; (2) difondre únicament informacions fonamentades; (3) rectificar amb diligència; (9) respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge; (11) tractar amb especial cura tota informació que es refereixi a menors i (12) actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça etc.

2. Les expressions fetes servir pel senyor García Serrano a Intereconomia contra la consellera de Salut, Marina Geli, amb la inhibició i passivitat del conductor del programa, Antonio Giménez, són impròpies i fora de qualsevol criteri raonable i legítim de l'exercici de la crítica pública i la llibertat d'expressió. Constitueixen també un estil reiterat i general de l'esmentat canal.

3. La utilització reiterada i explícita de paraules clarament ofensives, sexistes i denigrants cap a les persones i les institucions que representen, siguin homes o dones que realitzen activitats públiques o privades, constitueix una agressió lamentable que transcendeix amb escreix l'àmbit estricte de la persona afectada i s'estén al conjunt de l'opinió pública i la ciutadania en general.

4. Les opinions han d'esser lliures i valentes, emparades en les llibertats constitucionals, però han de respectar els drets fonamentals i basar-se de manera veraç en fets certs. Pel que hem pogut comprovar, res del que s'ha dit en l' esmentat programa es troba fonamentat. Ben al contrari, dóna la impressió que ha estat explicat amb malícia, en detriment dels fonaments de convivència de les persones i la honorabilitat del sistema institucional de Catalunya.

5. Creiem, com hem dit, que el fet vulnera l'esperit i la lletra dels principals articles del Codi Deontològic però depassa àmpliament l'àmbit professional. A l'espera de les possibles actuacions jurídiques per part dels afectats i organismes competents, el CIC vol anticipar el seu suport a totes les accions legals que s'emprenguin per tal que casos com aquest i, en general, la creixent deriva d'alguns programes d'opinió de l'espai audiovisual, trobin adequada resposta en defensa de la llibertat d'expressió i la convivència democràtica. cal aconseguir que fets com aquest no es repeteixin

6. El CIC denuncia la vulneració del codi i recomana una reparació voluntària del mal causat. Les disculpes que ha donat per les seves expressions el causant de tot són benvingudes, però això de cap manera exculpa a qui va insultar.

Barcelona, 11 de juny de 2010

.....

COMUNICAT DEL CIC ALS MITJANS PER QUE NO SIMULTANIEGIN LA PRÀCTICA DEL PERIODISME I DE LA PUBLICITAT

A propòsit d'una queixa presentada al Consell de la Informació de Catalunya contra diversos periodistes, el CIC fa una crida als periodistes per que no simultaniegin la pràctica del periodisme i de la publicitat i respectin l'article 7 del Codi Deontològic de la professió periodística catalana.

En els darrers anys diversos i destacats periodistes han aprofitat la notorietat aconseguida amb l'exercici de la professió, per acceptar de fer publicitat al mateix temps que realitzen les seves tasques informatives, oblidant que aquesta pràctica vulnera el Codi Deontològic.

L'article 7 del Codi, aprovat el 1992, diu que " no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics com en entitats privades."

Quan el periodista simultanieja altres activitats professionals amb el periodisme entra en el terreny del conflicte d'interessos. Aquest es presenta quan els individus s'enfronten a lleialtats contraposades: d'una banda la lleialtat que deuen als lectors, oients o telespectadors, i de l'altra, el seu propi interès. Abdicar de la responsabilitat adquirida pels periodistes vers el públic a canvi d'un benefici econòmic o social és inacceptable i contrari a l'ètica.

No només el Codi Deontològic dels periodistes catalans recomana evitar activitats que facin perillar la seva capacitat d'informar amb veracitat, honestat, rigor i independència, sinó que tots els codis deontològics del món adverteixen contra el conflicte d'interessos.

D'altra banda aquesta preocupació també la trobem expressada en llibres d'estil o documents d'autoregulació interna dels principals mitjans de comunicació del món, inclosos alguns de casa nostra. Per exemple, la Carta de Principis per a l'Actuació dels Mitjans de Comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (ara Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals), diu en el capítol IV que "els professionals amb responsabilitats en el contingut dels programes no podran aparèixer en anuncis publicitaris o participar en promocions comercials".

PATRONAT

ANY 2010

ESTAT DE COMPTES ANY 2009

* Segons quadre de caixa de la compte del Banc Sabadell

Saldo a 31.12.08
 (segons extracte del banc
 i comptes administració) 13.074,73 €

INGRESSOS EFECTIUS DE PATROCINADORS

Cobrat d'anys anteriors 1.729,17 €

Cobrat entre l'1.1.09 i el 30.12.09
 de l'any 2009 41.886,45 €

Interessos BANCARIS 2008-2009 26,14 €

TOTAL INGRESSOS EFECTIUS	56.716,49 €
---------------------------------	--------------------

TOTAL DESPESES EFECTIVES	43.426,23 €
---------------------------------	--------------------

RESULTAT DE L'ANY	13.290,26 €
--------------------------	--------------------

DESGLOSSAMENT DE LES PARTIDES

INGRESSOS EXERCICI ANY 2008

COBRAT ENTRE 1.01.09 I 31.12.09 D'ANYS ANTERIORS

TELEVISIÓ DE MATARÓ	491,03 €
SER	982,07 €
DIARI ATENEU	256,07 €

TOTAL COBRAT ANYS ANTERIORS	1.729,17 €
------------------------------------	-------------------

FACTURES EMESES A L'ANY 2009 (no s'inclouen mitjans que causen baixa)

PUBLICO	1.024,29 €
DIARI DE GIRONA	876,63 €
DIARI DE SABADELL	512,14 €
DIARI DE TERRASSA	512,14 €
EL 9 NOU	1.024,29 €
EL MUNDO	1.024,29 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €
EL PAÍS	3.072,94 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €
EL PUNT	1.024,29 €
EL TEMPS	512,14 €
LA MAÑANA	512,14 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €
REGIÓ 7	1.024,29 €
SEGRE	1.024,29 €
SPORT	2.048,62 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €
COM RÀDIO	1.024,29 €
CANAL CATALÀ MARESME	512,14 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	1.024,29 €
RNE	1.024,29 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €
BTV (Informació i Comunicació de Barcelona, S.A.)	1.024,29 €

CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TV	3.072,94 €
TVE	3.072,94 €
AG. CATALANA DE NOTÍCIES INTRACATALONIA	512,14 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1.314,94 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	512,14 €
APPEC	512,14 €
CPC	10.075,50 €
EL NOU TV	256,07 €
MOLA TV	512,14 €
SEGRE RÀDIO	512,14 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €
CANVI 16	512,14 €
SMS25	256,07 €
DEBARRIS	512,14 €
EL CAMP DE TARRAGONA	512,14 €
OLOT TELEVISIO	1.024,29 €
RADIO OLOT	512,14 €
INICIATIVES DIGITAL MEDIA	1.024,29 €
RUBRICATA	512,14 €
LA VEU D'AFRICA	512,14 €
EL GALL EDITOR	512,14 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €
REVISTA TOUMAI	512,14 €
GRUP FLAIX	512,14 €
L'ERA. ESPAI DE RECURSOS AGROECOLÒGICS	512,14 €
GRUP COMUNICACIO 21	1.024,29 €
CRONICA.CAT	256,07 €
COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA (en concepte de despeses)	10.075,50 €
PENEDES DIGITAL	512,14 €

FACTURES COBRADES FINS AL 31.12.08

DIARI DE GIRONA	876,63 €
PUBLICO	1024,29 €
PENEDES DIGITAL	512,14 €
EL 9 NOU	1.024,29 €
EL MUNDO	1.024,29 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €
EL PAÍS	3.072,94 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €
EL PUNT	1.024,29 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €
REGIÓ 7	1.024,29 €
SEGRE	1.024,29 €
SPORT	2.048,62 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €
COM RÀDIO	1.024,29 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	1.024,29 €
RNE	1.024,29 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €
TVE	3.072,94 €
AG. CATALANA DE NOTÍCIES INTRACATALONIA	512,14 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1.314,94 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	512,14 €
APPEC	512,14 €
EL NOU TV	512,14 €
MOLA TV	512,14 €
SEGRE RÀDIO	512,14 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €
DEBARRIS	512,14 €
INICIATIVAS DIGITAL MEDIA	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €
LA VEU D'AFRICA	512,14 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €
GRUP FLAIX	512,14 €
TEATRALNET	512,14 €
RADIO OLOT	594,84 €
TOTAL	41.886,45 €

DESPESES EXERCICI 2009

Despeses PENDENTS
 a l'any 2008 que figuren a l'any 2009

IRPF	1.313,07 €
TOTAL _____	1.313,07 €

DESPESES EFECTIVES EXERCICI ANY 2008*** Personal administratiu**

Sous fixos i salaris	19.446,20 €
Seguretat Social	9.188,62 €

TOTAL: _____ **28.634,82 €**

*** Impostos**

IRPF	1.910,49 €
IVA	6.280,17 €
Impost de Societats	258,81 €
Cànon Generalitat	16,45 €

TOTAL: _____ **8.465,92 €**

*** Lloguer i manteniment**

Lloguer Rbla. Catalunya 10 (gener- desembre 2009)	2.956,62 €
Subministraments (telèfon, electricitat, aigua) (gener- desembre 2009)	2.956,62 €
Despeses telèfon directe i ADSL	877,53 €
Reparacions i conservació	0
Neteja (gener-desembre 2009)	351 €
Mobiliari d'oficina	0

TOTAL: _____ **7.141,77**

***(Lloguer i subministrament en concepte
 d'abonament Factura CPC)**

TOTAL: _____ **- 5.913,24 €**
1.228,53 €

*** MATERIALS DIVERSOS**

Material d'oficina i informàtic	47,89 €
(oficeservice en concepte de factura CPC)	392 €
Correspondència (85,77 €)	141,05 €
Servei d'impremta	656,45 €
web	0
Libres i anuaris	20

Fotocòpies	35
TOTAL: _____	1378,16
*(Part Correspondència i offiservice en concepte d'abonament Factura CPC	-477,77 €
TOTAL:	900,39 €
<i>*Despeses Patronat i CIC</i>	
Representació	814,85 €
Servei administració	1809,74 €
Notaries, gestoria, auditoria	1.969,51 €
TOTAL: _____	4594,10 €
*(Administració en concepte d'abonament Factura CPC	-1.809,74 €
TOTAL: _____	2.784,36 €
<i>Altres despeses i imprevistos</i>	
despeses bancàries	99,14 €
TOTAL: _____	43.426,23 €
TOTAL DESPESES EFECTIVES ANY 2009 (diferència 30,59 € amb comptes Administració)	43.426,23 €

ANNEX

CONTRIBUCIÓ DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA PER L'ANY 2008

Aportació Col·legi de Periodistes de Catalunya 2009 en concepte de despeses del CIC 10.075,50 €

Deute pendent del CPC al CIC A 30.12.09 A cobrir en concepte de despeses 4.221,09 €

ALTRES DESPESES NO DESCONTADES DE L'ANY 2009 QUE ES CARREGARAN A L'ANY 2010

Despeses de gestoria pendents d'abonar 870,31 €

PROJECTE DE PRESSUPOST 2010

Ingressos

CONCEPTE	PREVISIONS 2009 (€) (amb.IVA)	INCREMENT %	PREVISIONS 2010
Mitjans i entitats que han abonat factures (sense comptabilitzar factura CPC que és apart)	Cobraments efectius		iva INCLÒS sobre factures emeses
PUBLICO	1.024,29 €	1,2 %	1.036,58 €
DIARI DE GIRONA	876,63 €	1,2%	887,15 €
DIARI DE SABADELL		1,2%	518,28 €
DIARI DE TERRASSA		1,2%	518,28 €
EL 9 NOU	512,14 €	1,2%	518,28 €
EL MUNDO	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €	1,2%	2.073,20 €
EL PAÍS	3.072,94 €	1,2%	3.109,78 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €	1,2%	3.109,78 €
EL PUNT	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
EL TEMPS		1,2%	518,28 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €	1,2%	3.109,78 €
REGIÓ 7	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
SEGRE	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
SPORT	2.048,62 €	1,2%	2.073,20 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €	1,2%	1.957,86 €
COM RÀDIO	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
CANAL CATALÀ MARESME		1,2%	518,28 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
RNE	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
BTV		1,2%	1.036,58 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TV		1,2%	3.109,78 €
TVE	3.072,94 €	1,2%	3.109,78 €
INTRACATALONIA	512,14 €	1,2%	518,28 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €	1,2%	1.330,72 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1.314,94 €	1,2%	1.330,72 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA			
COMARCAL	512,14 €	1,2%	518,28 €
COL.LEGI DE PERIODISTES		1,2%	
APPEC	512,14 €	1,2%	518,28 €
TEATRAL.NET	512,14 €	1,2%	518,28 €
EL NOU TV	512,14 €	1,2%	518,28 €
ARTUALITAT		1,2%	518,28 €
MOLA TV	512,14 €	1,2%	518,28 €

SEGRE RÀDIO	512,14 €	1,2%	518,28 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
REVISTA WANAFRICA		1,2%	518,28 €
CANVI 16		1,2%	518,28 €
SMS25		1,2%	518,28 €
DEBARRIS	512,14 €	1,2%	518,28 €
INICIATIVES DIGITAL MEDIA	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €	1,2%	baixa
LA VEU D'AFRICA	512,14 €	1,2%	518,28 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €	1,2%	1.036,58 €
GRUP FLAIX	512,14 €	1,2%	518,28 €
PENEDES DIGITAL	512,14 €	1,2%	518,28 €
RADIO OLOT	512,14 €	1,2%	518,28 €
DIARI ATENEU		1,2%	518,28 €
QUOTIDIANABARCELONA		1,2%	518,28 €
CRONICA.CAT		1,2%	518,28 €
			51.116,01 €
SUBTOTAL	41.886,45 €		50.079,43 €
			(es tenen en compte pel 2010 mitjans amb aportacions pendents)
APORTACIO CPC	9.954,59 €		10.075,50 €
INGRESSO ANYS ANTERIORS I ALTRES	1.755,31 €		
SALDO BANC A 31.12.08	13.074,73 €		13.290,26 €
TOTAL	66.671,08 €		73.445,19

Despeses

CONCEPTE	ANY 2009 (aprox.)	INCREMENT %	PREVISIONS 2010
	sumant despeses que assumeix CPC)		
A. Despeses de personal			
Sous fixos i salaris	19.446,20 €	1,2%	19.679,55 €
Seguretat Social	9.188,62 €	1,2%	9.298,88 €
TOTAL:	28.634,82 €		28.978,43 €
Impostos			
IVA	6.280,17 €	1,2%	7.108,13 €
Taxes	16,45 €	0,0%	16,45 €
IRPF	3.223,56 €	1,2%	3.262,24 €
TOTAL:	9.520,18 €		10.386,82 €

B. Lloguer i manteniment			
Rbla. Catalunya 10	2.956,62 €	1,0%	2.986,19 €
Subministraments (telèfon, aigua, electricitat)	2.956,62 €	1,0%	2.986,19 €
Despeses telefon directe i ADSL	877,53 €		877,53 €
Reparacions i conservació			
Neteja	351,00 €		0,00 €
Mobiliari d'oficina	0,00 €		
TOTAL:	7.141,77 €		6.849,91 €
C. Materials diversos			
Imprempta	656,45 €		1.265,45 €
Material d'oficina i informàtic	439,89 €		439,89 €
Correspondència	226,82 €		226,82 €
Llibres	20,00 €		
Fotocòpies	35,00 €	50,0%	52,50 €
TOTAL:	1.378,16 €		1.984,66 €
D. Despeses Patronat i CIC			
Representació	814,85 €		814,85 €
Servei administració	1.809,74 €	1,0%	1.827,84 €
Gestoria, auditoria de comptes i notaries	1.969,51 €	1,0%	1.989,21 €
TOTAL:	4.594,10 €		4.631,90 €
E. Altres despeses i imprevistos			
Altres despeses	183,05 €		200,00 €
Despeses financeres	5,60 €		5,60 €
TOTAL:	188,65 €		205,60 €
TOTAL	51.457,68 €		53.037,32 €

* Una part de les despeses queden assumides en la factura anual del Col.legi de Periodistes de Catalunya
(servei administració, part de correspondència i material d'oficina)

INCIATIVES FETES PEL CIC AL 2010 PRESENTADES AL PATRONAT

REFORMA

En aquest sentit es va crear una comissió de reforma amb representants de diversos sectors de la comunicació: universitat, empresa, defensa dels lectors, periodistes. Aquesta comissió és a punt d'acabar la seva tasca amb una proposta de canvis.

Els canvis afectarien dues àrees fonamentals:

1. Les funcions del CIC: es proposa ampliar-les més enllà de la tramitació de les queixes. La idea és que el CIC estigui més present i participi més a la societat i en el debat ètic que es faci. Així mateix, caldria que el CIC participi en la defensa de la llibertat d'expressió i d'informació i que pugui organitzar sessions formatives en una tasca preventiva. No cal esperar que hi hagi una queixa, sinó ser pro actiu i ajudar als periodistes a fer millor periodisme.

2. El finançament també ha de ser millorat. La proposta és doblar el pressupost demanant una aportació al govern de Catalunya. En aquests moments és impossible aconseguir més participació dels mitjans que són els que financen el CIC. Per tant, creiem que com que fem un servei públic no hi ha res d'estrany en demanar fons al govern. Aquests fons estarien destinats a reforçar el personal del Consell i a desenvolupar les seves activitats d'informació sobre temes ètics i prevenció. Actualment, tenim una secretaria potent però caldria una direcció que treballés full time o part time al seu costat per tal de poder portar a terme les noves funcions que hem esmentat. Degut a les mancances d'infra estructura i pressupost hi ha funcions que actualment no es poden fer. Per exemple, segons el reglament, el CIC podria actuar d'ofici però és molt difícil.

ACTIVITATS

Una altra sèrie d'activitats que hem portat a terme, han estat les activitats destinades a incrementar el coneixement que la societat té del CIC.

1. A través dels mitjans de comunicació. En aquest sentit, hem participat en programes de ràdio, hem donat entrevistes a diaris (amb la inestimable col·laboració del Col·legi de Periodistes) i també amb aquest ajut hem estat presents a la web del Col·legi. Amb la dedicació de la Begoña Muñoz, responsable del secretariat del CIC, i l'ajut del Col·legi, hem pogut millorar la nostra web que ara pot ser consultada en castellà, català i anglès. Crec que és obligat aquí donar les gràcies al Josep Carles Rius per tot el seu esforç.

2. Taules rodones i conferències

Hem participat en actes de la Universitat Ramon Llull, la Societat Catalana de Comunicació, el Club Donna, La Caixa, on hem parlat sobre la tasca del CIC. Amb els mitjans adherits hem fet contactes per organitzar actes públics conjunts per parlar d'ètica periodística i del CIC.

També per estar presents a la societat hem començat una tasca de contactes amb els col·legis professionals per tal de que ens ajudin a donar-nos a conèixer a la societat a través dels actes i conferències que ells organitzen.

Igualment es va iniciar a l'abril, una sèrie de conferències a les biblioteques públiques de Barcelona. Tampoc és una tasca fàcil, vol molta dedicació.

3. També pensem que la Fundació Consell de la Informació ha d'ajudar als periodistes a fer millor periodisme. No només se'ls ha de cridar l'atenció quan fan les coses malament, si no que podem fer una tasca preventiva.

RELACIÓ AMB ELS MITJANS ADHERITS

Creiem profundament que per que l'autoregulació funcioni hi ha d'haver un compromís seriós entre totes les parts implicades: els periodistes, els mitjans i la societat. És per això, pel que hem començat una ronda de contactes amb els mitjans adherits al CIC, per tal de recordar-los el camí fet i la importància de que segueixin col·laborant i donant suport a l'autoregulació. Ens hem entrevistat amb els directors del Segre, El Nou, Regió-7, Catalunya Ràdio, l'agència EFE, Catalònia i Europa Press, l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, Associació de Publicacions Periòdiques en Català, i diari AVUI.

TASCA INTERNACIONAL

1. S'ha reprès l'assistència a les reunions de l'AIPCE, una experiència interessant no només per la informació i contactes que s'aconsegueixen en la reunió anual, sinó també per el posterior intercanvi d'opinions i informacions entre els consells que es fa a través d'Internet.

2. Com a conseqüència dels contactes europeus va sortir la invitació a Equador on es debaten entre la regulació jurídica i l'autoregulació, per explicar el funcionament del CIC. Creiem també que la visita ha obert una línia de col·laboració amb l'Amèrica Llatina.

MODIFICACIÓ DELS MEMBRES DEL PATRONAT (PERÍODE 2008-2010) SEGONS ELS CANVIS PRODUÏTS AL LLARG DE L'ANY

El Patronat pel període 2010-2012 queda constituït pels següents patrons:

Josep Maria Martí, amb DNI degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, en representació de l'esmentada entitat.

Salvador Alsius, amb DNI, degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, en representació de la mateixa

Josep Maria Catalá, amb DNI, degà de la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona, representant de dita universitat.

El patró Josep Garcia Miquel, amb DNI

La patrona Teresa Palahí i Joan, amb DNI, en representació de la ONCE

El patró Jaume Padrós, amb DNI en representació del Il.lustre Col·legi de Metges de Barcelona.

El patró Miquel Tresserras, amb DNI, degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Ramon Llull de Barcelona, en representació de la mateixa.

El patró Pedro L- Yúfera, amb DNI, degà del Col·legi d'Advocats de Catalunya, que tot i que ha excussat la seva assistència a la reunió, ja en data 22 de febrer de 2010 va confirmar al CIC mitjançant document privat, amb la seva signatura legitimada notarialment, la seva acceptació expressa d'ocupar el càrrec de patró.

La patrona Montserrat Minobis i Puntonet, amb DNI

Es fa constar que els citats patrons nomenats compleixen els següents requisits exigits en l'article 332-3.2 de la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi Civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, segons el qual "*Els membres del Patronat, si són persones físiques, han de complir els requisits següents:*

- a) *Tenir capacitat d'obrar plena.*
- b) *No estar inhabilitats per a exercir càrrecs públics o per a administrar béns*
- c) *No haver estat condemnats per delictes contra el patrimoni o contra l'ordre socioeconòmic o per delictes de falsedat".*

L'article 19.1 de la Llei de Fundacions Privades vigent (Llei 5/2001) disposa que els patrons entraran en funcions un cop hagin acceptat d'una manera expressa el seu nomenament. En l'apartat C de l'esmentat article es disposa que aquesta acceptació es pot fer constar en una certificació del secretari, amb signatura legitimada en la que es faci constar l'acceptació expressa de la persona i el termini del mandat, si s'escau, si el càrrec ha estat acceptat en la reunió del Patronat en què ha estat nomenat. Els patrons assistents accepten el seu càrrec de patró, i donen la seva conformitat expressa. Així mateix, es disposa que procedeixi a comunicar a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia i Interior de la Generalitat de Catalunya la composició del Patronat renovat a efectes de constància en el Registre de Fundacions de la Generalitat.

ACTIVITATS REALITZADES PEL CIC AL LLARG DE L'ANY 2010

Conferència a càrrec de Robert Pinker

I Seminari d'ètica i periodisme

Conferència a càrrec de Max Otte

ESTUDI. La participació dels usuaris als diaris digitals de Catalunya

Anàlisi dels comentaris dels lectors

Informe al Consell de la Informació de Catalunya a càrrec de Javier Díaz Noci, David Domingo Santamaría, Pere Masip Masip, Josep Lluís Micó i Carlos Ruiz Caballero.

Amb la col·laboració de la Secretaria de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya

El present estudi sobre la participació dels ciutadans als diaris digitals de Catalunya sorgeix de l'encàrrec del Consell de la Informació de Catalunya de dur a terme una anàlisi dels continguts que apareixen a les seccions de comentaris dels diaris digitals catalans.

- *La Vanguardia.es*
- *El Periódico.cat*
- *Avui.cat*
- *El Punt.cat*
- *Diari de Girona*
- *Segre.cat*
- *Diari de Tarragona*

L'estudi fou encarregat al començament del curs acadèmic 2009-2010, a un equip d'investigadors encapçalat pel doctor Javier Díaz Noci, de la Universitat Pompeu Fabra, i compostat pels doctors David Domingo, de la Universitat Rovira i Virgili; Pere Masip, Josep Lluís Micó i Carlos Ruiz Caballero, de la Universitat Ramon Llull.

L'estudi es va dur a terme durant els mesos d'octubre, novembre i desembre de 2009. El *corpus* de cibermitjans analitzat pels set llocs web dels diaris impresos d'informació general d'àmbit català. L'equip de cinc investigadors va analitzar - sempre sota el marc teòric que té en compte tant les característiques de la Web 2.0, com la vessant de participació, democràcia i consum- les normes legals i ètiques dels diaris referents a la participació dels lectors, i sobretot va fer una anàlisi de contingut de les notícies més comentades de les seccions més importants d'aquests mitjans, des d'una vessant tan quantitativa com qualitativa. I, finalment, tot l'estudi es va completar amb entrevistes semi-estructurades als responsables de participació o de l'edició web dels diaris esmentats. Els resultats es van entregar al Consell de la Informació de Catalunya a finals de desembre de 2009

Posteriorment, es va fer una conferència de premsa per presentar-lo a la societat a través dels mitjans

26/11/09. Col·loqui del CIC i el diari El 9 Nou: "Aprendre a llegir els diaris amb sentit crític".

El passat dia 26 de novembre de 2009 a les 20 hores es va fer un col·loqui a la Biblioteca Joan Triadú de Vic. Hi van intervenir a més de la presidenta del CIC, Lúcia Oliva, el director general d'El 9 Nou, Jordi Molet i el cap d'esports

d'El País, Ramon Besa, actuant com a moderador Jordi Vilarrodà, cap de Cultura d'El 9 Nou.

3/3/10: Conferència organitzada pel CIC sobre el conflicte entre el dret a la privacitat i el dret a la informació, a càrrec de Robert Pinker, professional vinculat a la Press Complaints Commission.
<http://www.youtube.com/watch?v=sFllfRGimfw>

Robert Pinker: “La privacitat és un concepte carregat de connotacions culturals”

La Fundació Consell de la Informació de Catalunya (FCIC) va organitzar el 3 de març passat una conferència sobre el conflicte entre el dret a la privacitat i el dret a la informació. El ponent, Robert Pinker, va analitzar tres casos problemàtics que s'han plantejat a Catalunya des de la perspectiva de la Press Complaints Commission (PCC, la Comissió de queixes contra la premsa) del Regne Unit.

En primer lloc, Pinker va fer referència a les fotografies que es van publicar el mes de setembre passat de les filles del president del Govern espanyol José Luis Rodríguez Zapatero. Les imatges s'havien pres durant una sessió fotogràfica a l'edifici de Nacions Unides, i s'havien publicat al compte de la Casa Blanca al web fotogràfic Flickr. D'aquí van passar a les pàgines d'alguns diaris espanyols. Segons Pinker, la PCC no hauria acceptat una queixa del president Zapatero perquè es considera que “els polítics que involucren voluntàriament els fills en les activitats públiques [...] comprometen el seu dret a la privacitat”.

El segon cas que Pinker va analitzar va ser el tractament que el diari El Vallenc va fer d'un cas de suïcidi al juliol de 2004. La informació revelava detalls de la vida privada d'una noia, incloent problemes mentals, i anava acompanyada d'una fotografia del seu cos sense vida, mig nu. El professor Pinker va explicar que, tenint en compte aquests elements, la PCC hauria considerat que el diari havia publicat detalls insensibles i innecessaris sobre la mort de la noia. El Síndic de la Premsa Comarcal de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, Manel López, va remarcar durant el debat que s'havien omès detalls en l'exposició del cas, com el fet que al tancament de l'edició no se sabia que es tractava d'un suïcidi. La presidenta del Consell de la Informació de Catalunya, Llúcia Oliva, va respondre que, en qualsevol cas, la imatge i algunes de les informacions de l'article vulneraven el Codi Deontològic.

Finalment, el professor Pinker va tractar la publicació dels missatges de mòbil escrits pels diputats catalans Daniel Sirera i Joan Saura el mes de desembre passat. El primer criticava el Partit Popular, del qual forma part, mentre que el conseller d'Interior afirmava en l'sms que la compareixença del president de la Generalitat, José Montilla, era avorrida. La PCC probablement hauria considerat que, en tots dos casos, la informació revelada tenia un interès públic suficient i que, per tant, la intrusió en la privacitat quedava justificada, segons va explicar Robert Pinker.

Al llarg de la conferència, el ponent va reiterar la importància de les diferents perspectives culturals a l'hora de pronunciar-se sobre els conflictes entre la

privacitat, la llibertat d'expressió i el dret de la ciutadania a disposar d'informació d'interès públic. En aquest sentit, Pinker va plantejar la dificultat que suposa que cada vegada més els estats de la Unió Europea hagin de tenir en compte les sentències del Tribunal Europeu dels Drets Humans del Consell d'Europa referents a la privacitat, però que és necessari fer-ho.

Robert Pinker ha estat membre de la Press Complaints Commission entre el 1991 i el 2004. Fa poc, va acabar la seva tasca de president internacional del consell de premsa de Bòsnia-Herzegovina, després d'un període de tres anys. Actualment, és consultor internacional.

29/4/2010: Xerrada del Consell de la Informació de Catalunya amb el títol "Aprendre a llegir diaris amb sentit crític"

Intervenien el periodista Lluís Foix i la presidenta del CIC, Lluïcia Oliva, a la Biblioteca Joan Miró

4/5/10: El CIC organitza el I seminari d'Ètica i Periodisme al Cosmocaixa BCN

El CIC va organitzar el passat dia 4 de maig a Cosmocaixa el I seminari sobre ètica i periodisme. El seminari, que va tenir molt bona acollida entre els periodistes, es va enfocar en l'impacte de les noves tecnologies i es va dividir en dues sessions.

En la primera sessió, Elissa Papirno, reconeguda professora de Dret i Ètica Periodística a les universitats de Boston i Hartford, ha fet una Màster Class. Amb el títol Fonts d'informació periodístiques i Internet: esperances i perills, la professora Papirno ha enumerat un sèrie de conceptes que els periodistes han de seguir a l'hora de portar a terme qualsevol tasca periodística, com són la lleialtat als ciutadans, la informació equilibrada entre les diverses fonts, la presa de consciència personal, la humilitat, el respecte a la veritat o la independència. I, per sobre de tot, la professora Papirno ha il·lustrat amb diversos exemples que cal verificar tot allò que arriba al consumidor de mitjans. José Ramón González, Lluís de Carreras, Roger Jiménez, Manuel Raya, Pepe Baeza, Núria Gispert i Antoni Font han estat els encarregats d'animar les tres taules de debat que han dividit els participants al seminari, una divisió que corresponia a tres temes tant interessants com controvertits: conflicte entre el dret a la imatge, privacitat i dret a la informació; manipulació d'imatges i vídeo; i la immigració. Després d'un dinar en el que els assistents no han deixat d'intercanviar les opinions i reaccions que havien sortit tant a la Màster Class com a les tres taules de debat, la periodista Rosa Maria Calaf ha moderat un debat entre Vicent Partal, Santiago Ramentol, Josep Lluís Micó i Carles Pérez. La majoria d'intervencions d'aquest acte, que portava per títol Problemes ètics derivats de la presència i les aportacions dels ciutadans al periodisme professional, han anat adreçades a tres aspectes: els mitjans clàssics han de mirar cada vegada més cap al món digital; els comentaris que deixen els lectors als

diferents articles s'han de regular perquè no tots aporten el feed-back que esperen els mitjans; i s'ha de acabar amb la expressió "periodisme ciutadà" perquè una cosa és el periodisme i una altra ben diferent són les aportacions que poden arribar a fer els ciutadans. Lúcia Oliva i Marcel Mauri han posat el punt i final al seminari, amb l'esperança de que tant el Col·legi de Periodistes com el Consell de la Informació de Catalunya continuïn organitzant trobades amb el propòsit de millorar la qualitat del periodisme.

29/11/10: El Consell de la Informació de Catalunya i la Societat Catalana de Comunicació organitzen la conferència a càrrec de l'economista alemany Max Otte (autor de "El crash de la informació")

La cobertura de la crisi econòmica: Els mecanismes de la desinformació quotidiana

Amb la col·laboració del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Consell de l'Audiovisual de Catalunya i Editorial Ariel

17/12/2010 (de 9 a 14 hores) Jornada sobre periodisme esportiu i ètica organitzada pel CIC i el CPC

El periodisme esportiu que es fa avui és imparcial? Quin paper hi tenen els clubs? Té en compte els criteris ètics? S'ha de regir pels mateixos principis que el periodisme d'altres àmbits? Per reflexionar sobre aquestes qüestions, analitzar el periodisme esportiu que es fa avui i quines alternatives hi ha, el Consell de la Informació de Catalunya (CIC) i el Col·legi de Periodistes de Catalunya han organitzat aquesta jornada.

Abans de la taula rodona, la presidenta del CIC i el periodista Ramon Besa, vicepresident del Col·legi de Periodistes de Catalunya, van obrir l'acte explicant els motius i objectius de la jornada.

TAULA RODONA 1:

Responsabilitats culturals i complexitats del periodisme esportiu

Amb Miquel de Moragas, catedràtic de comunicació de la UAB, i els periodistes Antonio Franco i Xavier Batalla.

S'ha parlat de les diverses responsabilitats que té el periodista que cobreix els esports i de la complexitat de la seva feina; s'ha comparat el periodisme esportiu d'aquí amb el que es fa en altres països, així com l'evolució que ha fet a casa nostra. Amb la periodista esportiva Olga Viza com a moderadora.

TAULA RODONA 2:

El periodisme esportiu d'avui

Amb Raül Llimós, Miquel Rico, Enric Bañeres, David Torras i Carme Barceló.

Periodistes esportius han analitzat el periodisme que es fa avui, els problemes i conflictes que presenta, i les possibles alternatives. Amb Ramon Besa com a moderador.

La fila 0 ha estat formada per representants de clubs i de la premsa esportiva. Finalment, Salvador Alsius, conseller del CIC i director dels estudis de Periodisme de la UPF, ha fet de relator de la jornada.

Segon semestre de 2010. Primera fase del projecte: Dotze anys de Consell de la Informació de Catalunya: Anàlisi dels casos atesos pel CIC des de 1997 a 2009

La Fundació Consell de la Informació de Catalunya (d'ara en endavant CIC) ha assolit un dels objectius que tenia previstos per a la realització d'aquest projecte, en concret la digitalització dels fons editorial o arxius fotogràfic i la introducció en una base de dades de tot el material, corresponent als punts 1,2, 3, 4, 5 i 6 del detall de l'execució del projecte.

Això serà l'eina necessària per l'elaboració dels punts 7 i 8 del mateix detall d'execució, es a dir, la redacció d'unes conclusions qualitatives sobre la cerca quantitativa i la presentació pública dels resultats i edició de l'informe corresponent sobre la trajectòria del Consell de la Informació de Catalunya des de l'any 1997 fins l'any 2009. Malauradament, la tasca de digitalització d'expedients del CIC i el treball posterior d'incloure tot el fons en una base de dades ha estat complex i laboriós, motiu pel qual el CIC ha considerat convenient traslladar la part de l'estudi corresponent a la redacció d'unes conclusions qualitatives i l'edició de l'informe pel primer trimestre de 2011, tenint la primera part enllestida a finals de l'any 2010.

Aquests canvis sobre el plantejament inicial han fet modificar el pressupost que hem ajustat únicament a la primera actuació que teníem previst assolir.

S'han assolit doncs, els següent punts del detall d'execució del projecte:

1. A través de la xarxa europea de consells d'autoregulació periodística (AIPCE), consultar quins altres consells han realitzat estudis (de balanç) de la trajectòria acumulada, amb quines metodologies i extensions, amb quines dificultats i recursos els han elaborat i quin abast i vigència tenen avui els resultats obtinguts. A partir de l'anàlisi d'aquest context europeu, revisió del projecte català i detecció de potencials col·laboracions internacionals per a l'organisme.

2. A través del conveni amb el Grup de Recerca en Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), dissenyar exactament les taules, hipòtesis de treball i objectius sistematitzats de l'estudi, per a elaborar un pla de treball sòlid.

4. Localització dels arxius que formen part de la mostra a analitzar i compilació dels materials necessaris. Digitalització dels materials

imprescindibles dels que no hi hagi versió digital. Buidat de dades del total de casos, en fitxes individuals, atesos pel CIC.

5. Publicació al web del CIC de les memòries i casos atesos any per any, des de la seva creació.

6. Bolcat de les fitxes a la Base de Dades i Tesauro de codis, casos i textos ètics que ha elaborat el Grup de Recerca en Periodisme de la UPF, que cedeixen a la recerca i que ha estat informàticament adaptat a les necessitats d'aquest estudi.

Tenint en compte els punts assenyalats, el CIC podrà comptabilitzar i organitzar les dades estadístiques obtingudes i presentar les conclusions pertinents a través d'un grup d'acadèmic amb l'edició de l'estudi relacionat que compilarà els casos reals de qüestionament ètic que ha atès el Consell de la Informació en tota la seva trajectòria.

RESSENYES DELS ACORDS DEL CIC CORRESPONENTS A L'ANY 2009

RESSENYES DELS ACORDS PRESOS DURANT L'ANY 2009

Expedient núm. 5/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'ACPC per un comentari anònim a l'editorial del web de Comunicació 21.com i que fa referència al col·lectiu al que representen.

AL·LEGACIONS: No hi ha resposta per part del mitjà.

El secretari general dóna compte de la carta enviada al president de l'ACPC : Apart de que el comentari era extemporani i fins i tot calumniós, el problema principal rau, en que els portals de comunicació accepten gairebé sense cap control totes les opinions que reben. Aixó és confondre la llibertat d'expressió, que tots els period

istes i mitjans han de defensar, amb l'exercici de l'insult, sense cap mena de responsabilitat per al que el practica.

El CPC i el CIC han iniciat una reflexió respecte a aquestes pràctiques abusives. No es tracta de reprimir o impedir l'emissió de judicis contraris a la nostra activitat, sinó de buscar que la crítica sigui responsable i profitosa per a tots.”

Expedient núm. 6/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa del degà del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix a Catalunya per un article publicat en data 30 de maig de 2008 al diari ADN sobre el qual no ha pogut exercir el seu dret de rèplica, per una informació que no considera correcta.

S'envia una carta al reclamant on es fa constar que, el diari ADN hauria d'haver donat la oportunitat de contestar ja que l'expressió de “inútil” sobre l'assignatura de plàstica i la d'educació per a la ciutadania, és totalment agosarades i no respon a la realitat. Sembla que li van oferir fer una entrevista per poder precisar aquelles frases, després no fou així i la qüestió s'ha anat allargant fins que ha perdut tota actualitat.

Es lamenta que les gestions fetes pel CIC no hagin donat resultat.

Expedient núm. 7/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa traslladat per la Demarcació de Tarragona del Col·legi de Periodistes de Catalunya sobre una fotografia difosa per l'Agència EFE i recollida pels diaris en data 19 d'agost, relacionada amb la central nuclear d'Ascó.

ANTECEDENTS: Queixa de la Coordinadora per una Nova Cultura de l'Energia per una fotografia difosa per l'Agència EFE i realitzada pel fotògraf Jaume Sellart. La imatge acompanyava una informació sobre la proposta del Consell de Seguretat Nuclear de sancionar a la central nuclear pel greu accident ocorregut entre novembre del 2007 i juliol del 2008. La Coordinadora manifesta que a la fotografia es pot veure una dona amb barret i en banyador, en una butaca de platja..., la imatge intenta transmetre relaxació i

descans. La fotografia contradiu la idea de perill que implica una fuita radioactiva i creuen que és un presumpte muntatge.

AL·LEGACIONS: L'agència EFE va enviar una sèrie de puntualitzacions:

La organització ecologista va publicar aquesta informació en la pàgina web de referència sense contrastar-la en cap moment amb EFE. La informació és falsa, per tant, sol·liciten al CIC que investigui l'actuació d'aquesta publicació digital. També s'aporta la carta enviada als responsables on es manifesta que el Consell de Redacció d' EFE defensa el treball de Jaume Sellart i demanen a l'entitat la rectificació i retirada del document a la web. Manifesta que no va existir ni muntatge ni preparació de l'escenari.

ACORD:

Donar per bona la versió facilitada per l'Agència EFE.

Cal tenir en compte la funció informativa dels peus de foto i que els mitjans han de respectar la veritat de la informació i la transparència que té el tema.

El Consell recomana que les fotografies de premsa siguin distribuïdes amb informació que respongui al "què, qui, com, quan, perquè". En aquest cas el peu de foto era lacònic i faltava informació que justificués l'interès informatiu de la foto.

Expedient núm. 8/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la Sra. A. Clara i Quintana contra el programa de Telecinco La Noria emès el dia 4 d'octubre de 2008 per considerar que en la entrevista feta a la Sra. Violeta Santander s'ha vulnerat el CD.

Un cop visionat i analitzat el programa per part dels membres del CIC i fetes les valoracions pertinent la presidència redol:

La Noria és un programa d'espectacle i entreteniment i el CIC està especialitzat en el treball informatiu dels mitjans de comunicació. Els comentaristes del plató són periodistes, però no el conductor del programa i no es comporta amb el degut respecte a les premisses que conformen el CD. Aquests programes fereixen els sentiments i vulneren els principis ètics i creen confusió sobre el que és informació. El CIC condemna aquests programes on s'instrumentalitzava el dolor al servei de l'espectacle i dels índexs d'audiència. Des de el CIC s'estudiarà fer una declaració sobre els programes en que intervenen periodistes i hi ha un intercanvi econòmic entre l'empresa de tv i els convidats.

Expedient núm. 1/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la secció local d'ERC de Sant Feliu de Llobregat contra la web de l'Ajuntament per una informació publicada en data 18 de novembre de 2008 per considerar que no està contrastada i que hi ha una manca de rigor donant opinions subjectives.

AL·LEGACIONS: No s'ha rebut resposta.

Les dades que aporta la secció local d'ERC demostren que la informació publicada per la web municipal sobre la sortida del Govern d'ERC no està fonamentada.

La presidència resol que la informació de la web municipal de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat no s'ajusta a la veritat i que ha vulnerat el criteri 2 del CD.

Expedient núm. 2/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora B. Font pel tractament informatiu donat per diversos mitjans que publiquen notícies no contrastades on s'afirma que l'empresa on treballa actualment és contractada per la Generalitat perquè la reclamant va ser diputada d'ICV. La reclamant afirma que han vulnerat el CD i es considera perjudicada personalment, així com també la empresa on treballa.

AL-LEGACIONS: El director adjunt de El País fa notar que la informació no acusa a la reclamant dels fets que manifesta sinó que es limita a transmetre informació proporcionada pel Govern, recollint a més declaracions de la pròpia sra. Font.

El director de La Vanguardia, fa constar que es tracta d'una actuació que porta a terme la Fiscalia i de la qual el diari se'n fa ressò.

El director d'e-notícies al-lega que es van limitar a recollir textualment el contingut de la notícia publicada pel diari El Mundo.

La resta de mitjans no va donar resposta al CIC.

PONÈNCIA: Els mitjans fan esment de forma explícita de la procedència d'aquestes informacions, amb l'aportació d'elements de context i, eventualment, de noves dades sobre el cas obtingudes pel propi mitjà de fons no determinades.

Les informacions periodístiques sobre les activitats del Parlament a partir de declaracions o imputacions fetes pels diferents grups de la oposició s'inclouen en el context habitual del que s'entén per l'acció de fiscalització o control del poder executiu per part del legislatiu i el seguiment dels mitjans de comunicació sobre els assumptes d'interès públic. El caràcter de l'activitat parlamentària com part substancial del debat públic i exponent del ple exercici de la lliure expressió i la transparència democràtica, no exigeix als mitjans del deure de rigor, no tan sols sobre la fidelitat dels actes o declaracions dels seus protagonistes, sinó sobre la seva fonamentació en cas d'imputacions o denúncies que puguin afectar a tercers.

ACORD: No es pot determinar que s'hagi produït una vulneració explícita, conscient i múltiple del Codi Deontològic. No obstant això, el Consell de la Informació de Catalunya encareix als periodistes el màxim d'aplicació en el compliment de les bones pràctiques deontològiques, fugint del 'periodisme de declaracions' o especulatiu i millorant la utilització, selecció i diversificació de les fonts informatives per tal de protegir i reforçar la credibilitat de la seva funció i el paper dels mitjans de comunicació com un instrument cabdal de la formació de la opinió pública.

Expedient núm. 3/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández contra el programa Callejeros per emetre unes imatges de menors amb la cara descoberta, i per la manera com han obtingut la informació que podria vulnerar el CD.

AL-LEGACIONS: Els assessors jurídics de Cuatro confirmen que cap de les persones és menor d'edat i que Callejeros és especialment respectuós amb el tractament de la imatge i intimitat dels menors d'edat. Consideren a més el

programa com d'entreteniment incloent-lo al gènere de "reportatges d'actualitat"

CONSIDERACIONS: El CIC va demanar a un catedràtic de periodisme expert en gèneres per que valorés si el programa era informatiu i aquest conclou que aquest gènere interpretatiu és susceptible de l'atenció del CIC pel fet que molts dels seus components textuais són de naturalesa informativa.

ACORD: Acceptar les al·legacions del mitjà entenent que confirmen "amb absoluta certesa que cap de les persones que apareixen al programa al qual es refereix l'escrit, és menor d'edat i que, per tant, no es pot considerar que es vulneri el CD.

Considerar que Callejeros pertany al gènere informatiu i que el CIC té competències per aplicar el CD en aquest cas, tenint en compte a més de que es difon el programa a Catalunya, que el mitjà té delegació catalana.

Expedient núm. 4/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'alcalde de Maçanet de la Selva contra el Diari de Girona pel tractament informatiu fet entre les dates 1 de març i el 24 de març entorn a la polèmica al cos de vigilants de Maçanet. Aquest acusa al diari d'aixecar un estat d'alarma a la població, danyar la seva imatge personal i la del cos de vigilants.

AL-LEGACIONS

El director del diari fa constar que han seguit totes les normes periodístiques en aquestes informacions que eres d'interès públic i que totes han estat contrastades. Així mateix, afirma que sí que ha rectificat les errades que el reclamant comenta i aporta proves de la publicació.

ACORD: El Diari de Girona no ha vulnerat el CD, atès que en tot moment ha contrastat les informacions directament amb l'alcalde i el ca dels vigilants i el tractament informatiu sobre el conflicte dels vigilants de Maçanet ha estat correcte.

Expedient núm. 5/2009

ASSUMPTE: Consulta al CIC del president de les Colles Sardanistes de Barcelona i de l'Ajuntament de Súria sobre els criteris a seguir en relació a la publicació de fotografies on apareixen menors a la seva web, publicacions convencionals, etcètera.

L'informe sobre la resposta del CIC es pot consultar a la memòria corresponent a l'any 2009.

Expedient núm. 6/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del CPC en relació amb una reclamació presentada pels Mossos d'Esquadra a la Comissió de Defensa del CPC sobre el tractament informatiu donat per El Punt i Diari de Girona en el cas del suïcidi d'un menor

AL-LEGACIONS: El Diari de Girona manifesta que va publicar la notícia perquè era de rellevància que un nen de 10 anys tingués al seu abast una escopeta, i que respectant el CD, van creure que la seva identitat o altres referències que poguessin donar a conèixer-la no tenien cap transcendència, ni aportava res substancial a la informació. Només van citar que els fets es van produir a la província de Girona.

El diari El Punt per la seva banda, accepta que van actuar de manera incorrecte i que no haurien d'haver donat el nom del menor ni ca element per identificar-lo.

ACORDA: S'acorda per resolució de la presidència que el diari El Punt ha vulnerat els criteris 2 i 11 del CD i es valora la resposta del director. I que el Diari De Girona va fer un tractament informatiu correcte de la informació.

Expedient núm. 7/2009

ASSUMPTE Escrit de queixa de la Plataforma Ciutadana "L'aigua és nostra" de Martorell (Barcelona) contra el setmanari L'Informador de Martorell per incloure-hi una fotografia sobre una manifestació en la qual s'encercla i es pot llegir el parentiu de la gent amb regidors polítics.

CONSIDERACIONS

Es detecta de les al·legacions fetes pel mitjà que el setmanari no contrasta fonts del que és la Plataforma i produeix una desorientació al lector. No és correcte a més que si les pancartes tapen els rostres, es marquin en cercle i es posi el parentiu.

ACORD

El setmanari ha vulnerat el criteri 2 del CD

Expedient núm. 8/2009

ASSUMPTE: Queixa del diari Bon Dia contra el diari Segre per considerar que han manipulat una imatge d'un corredor de motociclisme de la categoria 125 cc, en la qual apareix el logotip del diari Bon Dia en el casc, logotip que ha esborrat el diari Segre, segons ell deliberadament.

AL·LEGACIONS

Segre manifesta que en cap cas s'ha produït una manipulació voluntària de la imatge i que la imatge pot ser que es vegi amb més o menys definició segons la rotativa que l'hagi imprès.

ACORD

El CIC considera que ha d'acceptar la declaració del diari Segre però té dubtes sobre si ha pogut haver manipulació tot i que no té els instruments tècnics per demostrar-ho. Es recorda de tota manera que cal respectar l'annex 1 del CD.

*Expedient reobert amb proves del diari Bon Dia confirmant que el diari Segre sí que ha vulnerat l'annex 1 del CD

Expedient núm. 9/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del Fòrum del Transport Català contra un article de la web www.soitu.es perquè dona una informació que és incorrecte.

Un cop iniciada la tramitació i presentada la queixa al Ple del CIC es comprova que aquest portal d'internet ha deixat d'estar operatiu i per tant es tanca l'expedient.

Expedient núm. 11/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del sr. Joan Badia i la sra. B.Giraud contra El Periódico per una notícia que dona dades equivocades sobre una actuació castellera considerant que la presenta de manera sensacionalista.

AL·LEGACIONS: El director de El Periódico manifesta que es va decidir donar “es va decidir donar la notícia relacionada amb la diada quan el servei de premsa de l’Ajuntament de Mataró va enviar un sms amb la informació dels 32 ferits (una xifra prou significativa) i dels nombrosos serveis sanitaris enviats (ambulàncies). El corresponal va contrastar la informació trucant al Servei de premsa.

La referència final a la mort d’una enxaneta només es va fer perquè precisament la jornada castellera commemorava l’any d’aquell luctuós succés”.

ACORD: El CIC considera que en la informació hi ha imprecisions i omissions i que la notícia no és prou rigorosa, vulnerant el criteri 2 del CD. Malgrat tot, incloure en la informació els ferits era un fet prou noticiós com per que es destaqués.”

COMPOSICIÓ DEL PATRONAT I DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA ANY 2010

- *Composició del Patronat de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya*

PRESIDENTA

Llúcia Oliva

Periodista. Ex-reportera del programa de TVE "En Portada". Ha estat corresponsal de TV3 als Estats Units i de TVE a l'antiga Unió Soviètica i a Rússia. Ha fet periodisme d'investigació històrica, ha dirigit programes informatius a TVE Catalunya i, anteriorment, va treballar als diaris Tele/eXpres, Catalunya/Express i Avui.

SECRETARI GENERAL

Josep Maria Cadena

Periodista. Va ser membre de les juntes directives de l'Associació de la Premsa de Barcelona i vice-president del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Ha estat subdirector-fundador del diari AVUI i, actualment, és crític d'art de "El Periódico".

PATRONS

Pedro L. Yúfera

Exerceix com advocat des de l'any 1979. És soci i fundador de Yúfera & Giménez Torres Abogados, amb despatxos a Barcelona, Tarragona, Madrid, Marbella i Alacant. És llicenciat en Ciències Polítiques i Sociologia per la Universitat Complutense de Madrid (1987) i diplomad dels Cursos sobre les Comunitats Europees del Ministeri d'Afers Estrangers (Escola Diplomàtica 1980).

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País" i gerent de "El Periódico de Catalunya".

Josep Maria Martí

Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Periodista, doctor en Ciències de la Informació, coordinador de programes per a joves de la UER i membre del seu comitè de ràdio, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona i secretari dels premis ONDAS. Actualment és el director de SER a Catalunya.

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme, guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, és professor de la Universitat Pompeu Fabra i vicedegà dels estudis de Periodisme.

Josep Maria Català

Degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació, Director Acadèmic del Màster Documental Creatiu i Director del Premi de Film-Assaig de la UAB. Catedràtic de Comunicació Audiovisual i doctor en Ciències de la Comunicació per la UAB. Llicenciat en Història Moderna i Contemporània per la UB i Master of Arts in Film Theory per la San Francisco State University de Califòrnia.

Montserrat Minobis

Llicenciada en Filosofia i Lletres i en Ciències de la Informació. Ha treballat sobretot a ràdio (Ràdio Popular de Figueres, Ràdio España a Catalunya, Ràdio 4,...). Ha estat presidenta de l'Associació de Dones Periodistes i degana del Col·legi de Periodistes. Actualment dirigeix les emissores de ràdio de la Generalitat i és professora a la UPF.

Teresa Palahí

Màster en Direcció i Administració d'Empreses per l'Institut de Empresa de Madrid. Des de 1988 en què va ser cap de vendes de l'Agència Administrativa de l'ONCE ha assumit diferents reptes i responsabilitats dins de l'organització. L'any 1999 és nomenada delegada territorial de les Illes Balears i l'any 2000, delegada territorial de Catalunya, càrrec que ocupa actualment.

Jaume Padrós

Vicepresident Primer del Col·legi de Metges de Catalunya. Director de la Unitat de Valoració Geriàtrica Integral de MUTUAM i President de la Fundació Galatea. Llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Facultat de Medicina de Barcelona amb un Màster en Gerontologia Clínica.

Especialista en Medicina Familiar i Comunitària i en Medicina del Treball. Ex-Diputat al Parlament de Catalunya.

Miquel Tresserras

Catedràtic d'Història del Pensament Contemporani a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL, d'on actualment és degà. Antic col·laborador del diari AVUI, ha publicat nombrosos treballs sobre educació, filosofia, pensament i llenguatge. És director de Trípodus, revista de comunicació, pensament i llenguatge.

- *Composició del Consell de la Informació de Catalunya*

El CIC està constituït per la presidenta, Llúcia Oliva, el secretari general, Josep Maria Cadena, i els següents vocals:

VOCALS:

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme. Guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, professor titular de la UPF i vicedegà dels Estudis de Periodisme.

Marc Antoni Broggi

Cap de cirurgia de l'Hospital Germans Trias i Pujol. Professor titulat a la Universitat Autònoma de Barcelona. President de la Societat Catalana de Bioètica. Membre de la Comissió Assessora de Bioètica de Sanitat. Membre de la Comissió Deontològica del COMB.

Salvador Cardús

Doctor en Ciències Econòmiques per la UAB. Professor titular de Sociologia. Va ser creador i director de la revista Crònica d'Ensenyament. Ha estat sots-director del diari Avui i col·labora a la premsa (Avui, La Vanguardia, El Punt,...), ràdio i televisió.

Núria Gispert

Diplomada en Magisteri. Ha estat regidora de l'Ajuntament de Barcelona, directora de Càritas Barcelona i presidenta de Càritas Espanyola. Actualment és vocal del Consell Assessor de la Fundació Pere Tarrés i vocal del Consejo Deontológico de la Asociación de la Prensa així com Vocal de Trini Jove. Ha obtingut la Creu Sant Jordi

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País" i gerent de "El Periódico de Catalunya".

Romà Guardiet

Llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona. Estudis de postgrau a la Universitat de Manchester. Director de cinema i televisió. Professor i coordinador del Departament de Comunicació Audiovisual de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull.

Roger Jiménez

Llicenciat en Periodisme a la Universitat de Navarra; redactor i redactor en cap de l'agència Europa Press, director de Efe a Catalunya, sotsdirector i director adjunt de La Vanguardia, corresponsal a Londres i a Roma, primer defensor del lector d'aquets diari. Va presidir la Associació de la Premsa de Barcelona (1981-83), i és autor dels llibres "Les desventures de Post Aventura" i "Imperio Berlusconi". Actualment és professor de Periodisme a la Universitat Internacional de Catalunya.

Manuel Parés

Catedràtic emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona. Coordinador de la Càtedra Unesco de Comunicació. President d'honor i ex-president de la IAMCR. Autor de nombrosos llibres.

Santiago Ramentol

Doctor en Ciències de la Comunicació. Periodista. Ha estat director dels informatius diaris en català de TVE, de Ràdio Estel, del diari "Avui" i de la revista "Ciència & Vida". Professor titular de Comunicació Científica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Director General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisual de la Generalitat de Catalunya.

Teresa Sandoval

Economista. Assessora fiscal. Professora associada del Departament d'Hisenda Pública a la Universitat de Barcelona (1987-1992). Professora de matèries tributàries a EADA (1985-1992). Ex-regidora de l'Ajuntament de Barcelona (1995-1999). Consultora. Diverses col·laboracions en mitjans de comunicació i editorials.

Joan Pere Viladecans

Pintor amb projecció internacional. La seva obra plàstica té un profund sentit reflexiu sobre la natura i la condició humana. També col·labora habitualment en la premsa diària com articulista.

José Ramon González Cabezas

Llicenciat en Romàniques (UB) i Ciències de la Informació (UAB): Ha realitzat tota la seva carrera a La Vanguardia, on va ingressar l'any 1974 com a redactor de la secció local-comarcal. Va ser membre de la Junta de Govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya, redactor-ponent del Codi Deontològic dels Periodistes a Catalunya i professor associat de Deontologia Periodística a la UPF.

* * * *

MITJANS ADHERITS AL CIC AL LLARG DE 2010

Mitjans de comunicació i associacions

- AVUI
- DIARI DE GIRONA
- DIARI DE SABADELL
- DIARI DE TERRASSA
- EL 9 NOU
- EL MUNDO
- EL MUNDO DEPORTIVO
- EL PAÍS
- EL PERIÓDICO
- EL PUNT
- EL TEMPS
- LA MAÑANA
- LA VANGUARDIA
- REGIÓ 7
- SEGRE
- CATALUNYA RÀDIO
- COM RÀDIO
- ONDA RAMBLA CATALUNYA
- RNE
- SER CATALUNYA
- BTV (Barcelona Televisió)
- CCMA
- TVE Catalunya
- Agència INTRACATALONIA
- AGÈNCIA EFE
- EUROPA PRESS CATALUNYA
- ACPC (Associació Catalana de la Premsa Comarcal)
- APPEC (Associació de Publicacions Periòdiques en Català)
- COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA
- EL 9 TV
- QUOTIDIANA BARCELONA
- MOLA TV
- SEGRE RÀDIO
- LLEIDA TELEVISIÓ
- REVISTA WANAFRICA
- CANVI 16
- DEBARRIS (l'Independent de Gràcia i Independent de Barberà)
- OLOT TELEVISIÓ
- RÀDIO OLOT
- IDM (Iniciativas Digital Media)
- RUBRICATA
- LA VEU D'ÀFRICA
- INTERVIDEO
- REVISTA TOUMAÏ
- TELEVISIÓ DE SANT CUGAT
- GRUP FLAIX
- Grup Comunicació 21
- CANAL CATALÀ MARESME
- TEATRALNET
- SMS25
- DIARI ATENEU
- CRONICA.CAT

FORMULARI DE QUEIXA

(model de formulari tret de la web del CIC
http://www.periodistes.org/fcic/form_queixes.php)

Camps obligatoris marcats amb *

- **Dades de la persona que formula la queixa (persona física o jurídica)**
 - * **Nom i cognoms:**

 - DNI**

 - Empresa o entitat (en el cas de que sigui persona jurídica)**

 - * **Adreça**

 - * **CP**

 - * **Població**

 - * **Província**

 - * **Email**

- * **Mitjà o entitat sobre el que es formula la queixa**
(indicar dia/pàgina o emissió en la que va aparèixer la informació)

- **Criteria del Codi Deontològic que es considerin transgredits a la informació**
(http://www.periodistes.org/documents_codi_deontologic)

- * **Breu descripció dels fets o motius de la queixa**

- **Observacions**

- **Adjuntar documentació en aquest apartat (còpia de la informació objecte de l'escrit de queixa, fotografies i documentació que ajudi a la tramitació de l'expedient)**